VIIMEINEN

SUURI TAISTELU

ALKANUT

"Katsokaa ettei kukaan teitä eksytä."
Matt. 24: 4.

"Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi." *Ilm. 18: 2.*

"Ja väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen sanoen: 'Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä'." *Ilm. 18: 21.*

Seurakunnan tarvetta varten.

Rakkaat veljet ja sisaret Adventtitoivossa

ARMO JA RAUHA LISÄÄNTYKÖÖN TEILLE.

Kuluva vuosi on vakavampi ja ratkaisevampi Jumalan kansalle kuin yksikään aikaisemmin elämämme vuosi. Lähenemme nopeasti suuren taistelun viimeisiä tapahtumia — tapahtumia, joita vain harvat ovat valmistuneet kohtaamaan niin, että volvat seisoa pystyssä silloin, kun myrsky käy yli pulmatantereen. Sodan myrskypilvet ovat tummentaneet Keski-Idän taivaan ja ne eivät hälvene ennenkuin Jeesus tulee. Uskonnollisen elämän taivaan peittää yhtä musta pilvi, kuin poliittisenkin, ja tämä kaikki ennustaa itkun ja vainon yötä Jumalan kansalle. On vain lyhyt hetkinen aikaa tehdä työtä, pian koittaa yö, jolloin ei kukaan voi työtä tehdä.

Nouskoot Jumalan kansa nyt ylös unelialsuudestaan ja pukeutukoot valkeuden varuksiin, "lähteköön ylkä huoneestaan ja morsian kammiostansa. Eteisen ja alttarin välillä itkeköötpapit, jotka toimittavat Herran palvelusta, ja sanokoot: 'Säästä, Herra, kansaasi äläkä anna perintöosaasi häväistäväksi, pakanain pilkattavaksl. Miksi pitäisi sanottavan kansain seassa: Missä on heidän Jumalansa'." (Jooel 2: 16, 17.)

"Seltsemännen päivän adventistit ovat erikoisessa merkityksessä vartijoita ja valonkantajia maallmassa. Heille on uskottu viimeisen varoituksen julistaminen hukkuvalle maailmalle. Heille on annettu mitä tärkein työ — ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanoman julistaminen. Ei ole mitään työtä, joka olisi sen tärkeämpää. Mikään muu ei saa vetää puoleensa heidän huomiotaan... Näiden totuuksien julistamisen tulee olla meidän työmme. Maailmaa on varoitettava. Jumalan kansan tulee olla uskolllnen heille annettua työtä kohtaan." — *Test. for the Church, 9. s. 19.*

Veljeni ja sisareni, Herra on laskenut meidän jokaisen harteille vastuun tämän vlimeisen kutsun antamisesta maailmalle. Kukaan meistä ei ole vapaa sen tuomasta velvollisuudesta. Etsikäämme siksi nöyrin sydämin viisautta ja voimaa ylhäältä, että voisimme uskollisesti hoitaa meille uskotut talentit, ja kirkastaa Kristusta maailmalle Vapahtajana ja Kunlnkaana. Rinnan Jumalan luonteen ja vanhurskauden ilmaisemisen kanssa on meldän myöskin kiinnitettävä ihmisten huomio profeetalliseen sanaan, joka ilmaisee tulevat tapahtumat ja todistaa Raamatun jumalallisen alkuperän.

Paljon enemmän, kuin mitä olemme tehneet, tulee meidän julistaa nyt niiden tapahtumien kehitystä, jotka ovat ajankohtaisia ja jotka Raamattu on ilmoittanut tapahtuvaksi. Liian paljon kulutetaan aikaa keskuudessamme sellaisiin saarnoihin ja kirjoituksiin, joita maailmakin voi tarjota vaikka millä mitalla, ja jotka kuuluvat niihin "uskon opin alkeisiin", jotka meidän tulisi jo jättää. Jumalan kansan ylevänä tehtävänä on kääntää ihmiskunnan huomio niihin tapahtumiin, mitkä pian tulevat tapahtumaan, ja vakavan varoituksen kautta todistaa maailmalle, että heidän täytyy joko kääntyä pois pahuudestaan, tai hukkua synneissään. Antakaamme profeettain sanojen puhua, ja ilmaiskaamme sen kautta maailmalle, että me vaellamme valossa emmekä pimeydessä.

" 'Valmistaudu kohtaamaan Jumalaasi' on sanoma, jota meidän tulee julistaa kaikkialla. Selvästi ja täsmällisesti tulee kuulua varoituksen: 'Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi... Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osalliseksl ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistaan'. *(Ilm. 18: 2, 4)* Tämän raamatunkohdan sanojen tulee täyttyä. Pian viimeinen suuri koetus tulee kaikkien maan asukasten yiitse. Siihen aikaan tehdään nopeita ratkaisuja. Ne, jotka ovat tulleet vakuuttuneiksi sanan julistuksen kautta, ottavat silloin paikkansa ruhtinas Immanuelin verisen lipun alla. — *Sama, s. 149.*

Olkaamme uskollisia Herrallemme ja Hänen antamalleen sanomalle.

Rakkain terveisin, veljenne *L. Leander*
os. Levänen

"Kirjoitettu on"

"Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä: 'Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta.' Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: 'Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa." *(Ilm. 18: 1—5.)*

"Huuto käy: 'Baabel on valloitettu!' ja maa vapisee, parku kuuluu kansoissa." "Julistakaa kansojen keskuudessa ja kuuluttakaa, nostakaa lippu; kuuluttakaa, älkää salatko. Sanokaa: Baabel on valloitettu, Beel on joutunut häpeään, kukistunut on Merodak; sen jumalankuvat ovat joutuneet häpeään, kauhistuneet ovat sen kivijumalat." *(Jer. 50: 46, 2.)*

"Vaikka Baabel astuisi ylös taivaaseen, vaikka se korkeuteen linnansa vahvistaisi, sittenkin tulevat sille minulta hävittäjät, sanoo Herra." *(Jer. 51: 53.)*

"Näin enkeleiden kiiruhtavan edestakaisin maan ja taivaan välillä laskeutuen maan päälle ja nousten taas taivaaseen valmistellen jonkin tärkeän tapahtuman täyttymistä. Sitten näin erään väkevän enkelin, joka oli saanut käskyn laskeutua maan päälle yhdistääksensä äänensä kolmannen enkelin ääneen ja antaaksensa hänen sanoillensa voimaa ja väkevyyttä. Enkeli oli osallistunut suuresta kirkkaudesta, ja kun hän laskeutui maan päälle, maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Tätä enkeliä seurannut valo tunkeutui kaikkialle hänen julistaessaan voimakkaasti ja kovalla äänellä: 'Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavien lintujen tyyssijaksi'.

Toisen enkelin sanoma Babylonin kukistumisesta eli lankeamisesta kerrataan ja lisäksi mainitaan ne turmelukset, jotka ovat tunkeutuneet seurakuntiin vuoden 1844 jälkeen. Tämän enkelin työ tulee oikeaan aikaan liittyäkseen kolmannen enkelin sanoman viimeiseen suureen työhön sen paisuessa suureksi huudoksi. Ja Jumalan kansaa valmistetaan täten kestämään koetuksen hetkenä, joka on sitä pian kohtaava. Minä näin suuren valon heidän yllään, ja he yhtyivät pelottomasti julistamaan kolmannen enkelin sanomaa.

Enkeleitä lähetettiin taivaasta tulleen väkevän enkelin avuksi, ja minä kuulin ääniä, jotka tuntuivat kaikuvan kaikkialla: 'Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.'

Tämä sanoma näytti olevan lisäys kolmanteen sanomaan ja liittyvän siihen samalla tavoin kuin keskiyön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan v. 1844. Jumalan kirkkaus lepäsi kärsivällisten, odottavien pyhien yllä, ja he kaiuttivat pelottomasti

viimeistä vakavaa varoitusta julistaen Babylonin kukistumista ja kutsuen Jumalan kansaa lähtemään siitä ulos välttyäkseen sen hirvittävältä tuomiolta."

— *Lun.Hist. ss. 315, 316.*

"Jumala on kaikkina aikoina lähettänyt palvelijansa nuhtelemaan sekä maailman että seurakunnan syntejä. Mutta kansa haluaa kuulla suloisia asioita; ja sitä ei ensinkään haluta puhdas ja teeskentelemätön totuus. Useat uskonpuhdistajat ovat vaikutuksensa alussa suurella varovaisuudella päättäneet hyökätä kirkon ja seurakunnan syntien kimppuun. He ovat toivoneet vilpittömällä ja kristillisellä elämällä johtavansa kansan takaisin totuuteen. Mutta Jumalan Henki on tullut niille, niinkuin se tuli Elialle kehoittaen häntä nuhtelemaan jumalatonta kuningasta ja luopunutta kansaa synneistä. He eivät voineet luopua saarnaamasta Raamatun selviä sanoja — oppeja, joita he ennen olivat haluttomat julistamaan. He olivat pakotettuja innokkaasti todistamaan totuudesta ja siitä vaarasta, mikä on uhannut ihmisiä. He ovat julistaneet Herran sanaa seurauksia pelkäämättä ja kansan on täytynyt kuulla varoitusta.

Siten on myöskin kolmannen enkelin sanoma tuleva julistetuksi. Kun aika tulee, jolloin sitä saarnataan suurimmalla voimalla, on Herra käyttävä vähäpätöisiä aseita ja ohjaava niiden mieliä, jotka antautuvat Hänen palvelukseensa. Hänen palvelijansa tulevat kykeneviksi toimeensa Pyhän Hengen voitelemisen kautta paremmin kuin oppilaitoksissa tapahtuvan opetuksen avulla. Uskovaiset ja rukoilevat miehet yltyvät tekemään työtä pyhällä innolla ja esittelemään kansalle sitä sanaa, minkä Jumala niille antaa. Babylonin synnit paljastetaan. Ne kauheat seuraukset, mitkä johtuvat siitä, että yhteiskunnalliset virastot pakoittavat kansaa noudattamaan kirkon määräyksiä, spiritismin leviäminen, paavinvallan salainen, mutta nopea edistys, kaikki tämä asetetaan päivän valoon.

Näiden vakavien varoitusten kautta tulee kansa herätetyksi ja tuhansittain ihmisiä, jotka eivät milloinkaan ole kuulleet sellaisia sanoja tulevat niitä nyt kuuntelemaan. Hämmästyksellä kuulevat he sen todistuksen, että Babylon on seurakunta, joka on langennut erehdystensä ja syntiensä tähden sekä siitä syystä, että se on hyljännyt sille taivaasta lähetetyn totuuden." — *Suuri Taistelu, ss. 733, 734.*

"Niiden, jotka uskovat totuuden, tulee olla uskollisia vartijoita vartiotornissa, muutoin Saatana tekee erikoisia esityksiä, ja niin he tulevat lausumaan ajatuksia mielipiteistä, jotka ilmaisevat heidän olevan uskottomia pyhälle luottamustehtävälleen. Saatanan viha hyvää kohtaan käy yhä ilmeisemmäksi sitä mukaa kun hän panee voimiaan toimimaan viimeisessä kapinallisessa työssään. Jokainen sielu, joka ei ole täydellisesti Jumalalle antautunut ja jota ei Jumalan voima suojele, yhtyy liittoon Saatanan kanssa taivasta vastaan, ryhtyen taistelemaan maailmankaikkeuden Hallitsijaa vastaan." — *Life Sketches, s. 324.*

— Suuri Babylon — Yleinen maailmanliitto —

Kaiken sen suuren taistelun alkujuuret, jota lähes kuuden vuosituhannen ajan on käyty täällä maan päällä Jumalan ja Saatanan valtakunnan välillä, juontavat alkunsa Lusiferin itsekoroituksen hengestä. Tuo loistava suojelevainen kerubi, jota Kristuksen jälkeen enin kunnioitettiin Jumalan valtakunnassa, ei tyytynyt korkeaan asemaansa, johon Jumala oli hänet armossaan asettanut eikä pitänyt sitä Jumalan lahjana, vaan himoitsi ylintä käskyvaltaa taivaassa, ajatellen sydämessään: "Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi." *(Jes. 14: 14.)* Hänen ylpeät ajatuksensa kehittyivät lopulta teoiksi ja johtivat julkiseen kapinaan Jumalan arvovaltaa ja Kristukselle annettua kuninkuutta vastaan, tuoden epäsoinnun ja rauhattomuuden ennen vallinneen onnen ja ihanan rauhan tilalle.

"Viisaudessaan salli Jumala Saatanan täyttää työnsä, kunnes tyytymättömyyden henki kehittyi julkiseksi kapinaksi. Välttämätöntä oli, että hänen suunnitelmansa

kehittyisivät täydelliseksi, niin että kaikki ihmiset voisivat nähdä niiden todellisen luonteen ja mikä tarkoitusperä niillä oli... Saatanan kapina tulisi olemaan varoituksena koko maailmankaikkeudelle kaikkina tulevina aikoina, ikuisena todistuksena synnin hirvittävästä laadusta ja kauhistavista seurauksista. Kun Saatanan neuvot kehittyisivät tulisi niiden vaikutus sekä ihmisiin että enkeleihin osoittamaan, mitkä seuraukset Jumalan auktoriteetin syrjäyttäminen toisi mukanaan ja tämä todistaisi, että kaikkien Hänen luotujen olentojensa menestyminen on mitä sydämellisemmässä yhteydessä Jumalan hallituksen ja Hänen lakinsa olemassaolon kanssa. Siten tulisi tämän hirvittävän kapinayrityksen historia olemaan alituisena turvana kaikille pyhille ja ymmärtäväisille olennoille, ja se estäisi heitä joutumasta pettymykseen rikoksen laadun suhteen sekä varjelisi synnistä ja sen rangaistuksesta." — *Suuri Taistelu, ss. 601, 603, 604.*

Aina siitä saakka, kun Saatana karkoitettiin pois taivaasta ja hänen onnistui petoksen kautta johdattaa ihmissuku puolelleen taivaan hallitusta vastaan, on hän röyhkeästi väittänyt tätä maata omakseen ja koko ihmiskuntaa alamaisekseen. Koko hänen sydämensä itsekkyys, ylpeys ja rajaton vallanhimo pursuu esiin niistä sanoista, jotka hän kerran lausui Jumalan Pojalle: "Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä *minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenelle tahdon.* Jos siis kumarrat minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun." (Luuk. 4: 6, 7.)

Nämä sanat ilmaisivat mitä synnilisintä uhmaa kaikkeuden Hallitsijaa kohtaan, ja olivat elävä todistus tämän kapinoitsijan kunnianhimosta "olla Jumalan vertainen". Käyttäen sanoja, jotka Jumala itsestään oli lausunut (Dan. 4: 17), väitti Saatana itsellään olevan sen vallan, joka yksin on kaikkeuden Luojalla.

Alusta alkaen Saatanan tarkoituksena on ollut poistaa Jumalan laki. Hän väitti sen olevan tarpeettoman enkelille ja estävän heidän todellista vapauttaan ja mahdollisuuttaan kehittyä tiedossa ja viisaudessa. Jumala näki asiat kuitenkin toisin. Hän oli laatinut sellaisen lain, joka vain lisäisi rakkautta, onnea ja viisautta noudattajansa sydämessä, ja olisi hänen onnensa ja vapautensa varjelija. Lakia ei siksi koskaan poistettaisi, mutta Saatanalle annettaisiin tilaisuus osoittaa väitteitensä paremmuus, sallimalla hänen hallita ihmiskuntaa ehdottamallaan tavalla ja siten näyttääkseen toteen väitteensä. Kirjasta Suuri Taistelu s. 603 luemme:

"Sen eripuraisuuden, minkä Saatana menettelynsä kautta sai aikaan taivaassa, luki hän Jumalan lain ja hallituksen syyksi. Kaiken pahan selitti hän johtuvan jumalallisesta hallituksesta. Hän väitti tarkoituksensa olleen *parantaa Jehovan asetuksia.* Sentähden on välttämätöntä, että hän näyttäisi toteen vaatimustensa laadun ja osoittaisi Jumalan lakiin ehdottamiensa muutosten seuraukset. Hänen oma tekonsa tuomitsi hänet. Saatana on alusta alkaen väittänyt, ettei hän ollut kapinannostaja. Koko maailmankaikkeus olisi näkevä pettäjän paljastettuna."

Suurena sydämensä haaveena ja päämääränä on suuri pettäjä aina pitänyt sellaisen valtakunnan perustamista, joka olisi täydellisesti vapaa Jumalan lain rajoittavista vaatimuksista, ja jota hän voisi hallita juuri päinvastoin kuin Jumala. Tätä suunnitelmaansa toteuttaakseen on hän koettanut saada muodostetuksi sellaisen yleismaailmallisen liiton, joka säätäisi lain, mikä pakottaisi kaikkia ihmisiä tunnustamaan hänen herruutensa ja rikkomaan Jumalan käskyjä vastaan. Tämä Saatanan suunnittelema maailmanliitto tunnetaan Raamatusta nimellä "Babylon", mikä johtuu sanasta Baabel ja tarkoittaa sekoitusta. Babylonia käytetään Raamatussa merkitsemään väärän ja turmeltuneen uskonnon eri muotoja, sekä kirkkojen ja valtakuntien yhteisiä liittoja ja valtapyrkimyksiä.

Meidän on tärkeätä oppia tuntemaan mahdollisimman hyvin totuus tästä aiheesta, jotta voisimme oikealla tavalla varoittaa ihmiskuntaa tämän maailmanliiton eli Babylonin synteihin osallistumisesta, ja niistä seurauksista, joihin Jumalan käskyjen syrjäyttäminen johtaa. Seuraamme siksi tämän pienen lehtisen sivuilla pääkohdittain sitä kehitystä, jonka kautta Saatana on vienyt eteenpäin suurta Babylonsuunnitelmaansa.

Baabelin synty ja alkuvaiheet

Kertomus Baabelista ja sen synnystä esiintyy Raamatussa vasta vedenpaisumuksen jälkeiseltä aikakaudelta eli n. 1750—2000 vuotta ihmisen luomisen jälkeen. Mitään tarkkaa aikaa ei Raamattu mainitse siitä, milloin Baabelia ja sen tornia alettiin rakentamaan, mutta eräiden raamatunpaikkojen johdosta voimme päätellä tämän tapahtuneen edellä mainittuna aikakautena. *1. Moos. 10: 25* mainitsee: "Eeberille syntyi kaksi poikaa; toisen nimi oli Beleg, sillä hänen aikanansa *jakaantuivat* maan asukkaat." Beleg syntyi v. 1757, lukien ihmisen luomisesta, ja hän eli 239 vuotta, kuollen v. 1996. Uskomme että sanat: "Hänen aikanansa jakaantuivat maan asukkaat", tarkoittavat samaa tapahtumaa, josta kerrotaan Baabelin rakentamisen yhteydessä: "Ja sieltä Herra *hajoitti* heidät yli kaiken maan." *(1. Moos. 11: 9)*

Vaikka itse Baabelin synty ilmeneekin vasta näin verrattain myöhäisenä aikakautena, on kuitenkin sen syntyä ohjannut henki toiminut maailmassa jo sen varhaishetkistä lähtien. Syntiinlankeemuksen jälkeen oli Kain ensimmäinen, joka valitsi Saatanan tarjoaman valtakunnan periaatteet itselleen. Hänen julma tekonsa, surmatessaan veljensä, vanhurskaan Aabelin, osoittaa järkyttävällä tavalla mihin seurauksiin johtaa, kun Jumalan lain periaatteet ja Hänen sanansa selvät neuvot syrjäytetään.

"Kun Jumala säästi murhaaja Kainin, antoi Hän maailmalle esimerkin siitä, miksi seuraukset tulisivat, jos syntinen saisi elää ja esteettömästi jatkaa jumalatonta uraansa. Kainin opin ja esimerkin vaikutuksesta hairahtui suuri joukko hänen jälkeläisistänsä syntiin, kunnes 'ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat'. 'Mutta maa turmeltui Jumalan edessä ja maa tuli täyteen väkivaltaa'. *(1. M. 6: 5, 11.)" — Suuri Taist. s. 656.*

Jumalan puhdistettua maan vedenpaisumuksella niistä inhoittavista synneistä, joilla se oli täyttynyt, aloitti Nooan jälkeläiset uuden elämän maan päällä lisääntyäkseen ja täyttääkseen maan, kuten Jumala oli käskenyt.

Kiusaaja oli myöskin valmiina hyökätäkseen uudelleen sen jäännöksen kimppuun, joka säästyi tulvalta Nooan arkissa.

"Muutamat Nooan jälkeläisistä alkoivat pian luopua. Osa seurasi Nooan esimerkkiä ja oli kuuliainen Jumalan käskyille, toiset olivat epäuskoisia ja kapinallisia, ja vedenpaisumuksestakaan nämä eivät uskoneet samalla tavalla. Jotkut epäilivät Jumalan olemassaoloa, ja omassa mielessään selittvät vedenpaisumuksen aiheutuneen luonnollisista syistä. Toiset uskoivat, että Jumala on ja että Hän hävitti vedenpaisumusta edeltäneen suvun tulvalla, ja heidän tunteensa, samoinkuin Kainin, nousivat kapinaan Jumalaa vastaan, koska Hän hävitti ihmiset maan päältä ja kirosi maan kolmannen kerran tulvalla.

Ne, jotka olivat Jumalan vihollisia tunsivat päivittäin, kuinka Jumalaa rakastavien, tottelevien ja ylistävien vanhurskaat puheet ja jumalinen elämä nuhteli heitä. Uskottomat neuvottelivat keskenään ja yksimielisesti päättivät erota uskollisista, joiden vanhurskas elämä oli alituisena pidäkkeenä heidän jumalattomalle vaellukselleen. He matkustivat jonkin matkan päähän heistä ja valtasivat erään suuren tasangon asuinpaikakseen. He rakensivat itselleen kaupungin ja sitten saivat aatteen rakentaa suuren tornin, joka ulottuisi pilviin asti, niin että he voisivat yhdessä asua tässä tornissa eivätkä enää hajaantuisi." *Lun.Hist. s. 55.*

"Näiden yritysten tarkoituksena oli estää ihmisiä hajaantumasta siirtokuntiin. Jumala oli käskenyt ihmisten hajaantua yli maan täyttääkseen sen ja ottaakseen sen haltuunsa, mutta nämä Baabelin rakentajat päättivät pitää yhdyskuntansa koossa ja perustaa *yksinvallan*, joka tulisi mahdollisesti käsittämään koko maan. Siten heidän kaupungistaan oli tuleva *maailmanvallan* pääkaupunki, sen ihanuus oli herättävä maailman ihailua ja kunnioitusta ja tekevä sen perustajat kuuluisiksi. Mahtava taivaaseen ulottuva torni oli aiottu sen rakentajien voiman ja viisauden muis-

tomerkiksi, joka oli säilyttävä heidän maineensa viimeisiin sukupolviin saakka. — *Patr. and Proph. s. 118.*

"He korottivat itsensä Jumalaa vastaan. Mutta Hän ei sallinut heidän viedä työtään päätökseen." — *Lun.Hist. s. 56.*

"Jos Jumala olisi sallinut tämän *yleisen maailmanliiton* suunnitelman, olisi se turmellut koko maailman jo sen alussa ja tehnyt tämän luopumuksen jatkuvaksi tulevina aikakausina. Mutta Herra otti asian käsiinsä ja estämällä tämän ensimmäisen maailmanliiton suunnitelman, *ihmiskunnan yhtymisen,* Hän teki mahdottomaksi, että suuri yleinen luopumus tulisi pääsemään vallalle maailmassa... Jumala viisaudessaan katkaisi tuon ensimmäisen luopumuksen ja maailmanliiton, koska se olisi musertanut inhimillisen vapauden ja saattanut evankeliumin suunnitelman epäonnistumaan. Mutta Jumalan suunnitelmat ovat menneet täytäntöön, kun 'Aika on täytetty', ja lopuksi Hän antaa ihmissuvulle tilaisuuden näyttää, mitä se voi tehdä ja mitkä luonnolliset seuraukset ihmiskunnan yhteydellä täytyy olla. Aikakausien lopulla, kun inhimillinen toimivaisuus ja terävänäköisyys ovat kohonneet äärimmäisyyteensä kaikessa, mitä ihminen voi tehdä, ja kun olemme saavuttaneet ylistetyn sivistyksemme huippukohdan ja uudestisyntymättömän ihmisrodun *liittoutuminen* on vihdoin pantu täytäntöön, *silloin sallinee Hän tämän kauan keskeytyneen Baabelin suunnitelman uudistua ja antaen ihmisten mennä omia teitään,* näyttääkseen enkeleilleen ja toisten maailmoiden asukkaille, mitä ihmisolennot voivat tehdä erillään hänestä." — *Back to the Bible. ss. 21, 22.*

Baabelin kaupungin rakentaminen oli Saatanan ensimmäinen yritys perustaa järjestäytynyt maailmanliitto, joka yhden johtajan alaisena ryhtyisi taisteluun Jumalan lakia ja arvovaltaa vastaan. Kuusin poika Nimrod oli tämä "ensimmäinen valtias maan päällä", jota kiusaaja tahtoi käyttää välikappaleenaan maailman hallitsemisessa. Hänen johdollaan rakennettiin Baabel ja useita muitakin kaupnkeja. — *(1. Moos. 10: 8—10.)*

Jumala näki, että jos tämän yrityksen sallittaisiin mennä päätökseen johtaisi se sellaisen hirmuvallan syntyyn, joka täydellisesti tukahduttaisi evankeliumin leviämisen jo aivan maailmanhistorian alussa. Jumalan suunnitelmien täytyi kuitenkin saada toteutua Kristuksen kautta ihmiskunnan pelastamiseksi. Siksi Herra väkevällä kädellään esti kapinalliset aikeet, hajoittaen kapinoitsijat ympäri maan ja murskaten maahan heidän kerskauksensa ja ylpeytensä kohteen — Baabelin mahtavan tornin.

Babylon muinaisen historian valossa

Suuri kapinoitsija ei suinkaan luopunut suunnitelmistaan silloin, kun Baabelin mahtava torni salaman pirstomana ryskyen kaatui tasangolle.

Jokainen vuosisata ihmiskunnan historiassa kantaa selvää leimaa niistä pyrkimyksistä, mitä on tehty sellaisen valtaryhmän aikaansaamiseksi, joka voisi hallita koko maailmaa omien lakiensa mukaan. Tämä yritys toistuu historiassa yhä uudelleen, ja vain Jumalan armollinen käsi on voinut estää näiden yritysten toteutumisen.

Mainehikkaat hallitsijat ja mahtavat maailmanvallat ovat olleet niitä välikappaleita, joiden kautta Saatana on koettanut viedä suunnitelmansa päätökseen. Raamattu nimittääkin näitä valtoja sattuvasti "pedoiksi", koska niiden lait ja hallitusjärjestelmät ovat ristiriidassa Jumalan lakien ja hallitustavan kanssa, ja koska ne vainoten ovat raadelleet niitä, jotka mieluimmin ovat totelleet Jumalaa kuin ihmiskäskyjä.

Babylonin mahtava maailmanvalta, joka kuningas Nebugadnessarin aikana valloitti Israelin ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen, oli varsinaisesti ensimmäinen maailmanvalta, jonka kautta yritettiin saada aikaan koko maailmaa koskeva laki, mikä vaatisi kaikkia rikkomaan Jumalan käskyjä vastaan.

Raamatun kertomus kuningas Nebugadnessarin näkemästä unesta, missä hän suuren ja peljättävän kuvapatsaan muodossa sai nähdä maailmanhistorian pääpiirteet ja sen lopullisen kohtalon, on täynnä arvokkaita historiallisia ja hengellisiä opetuksia kaikille aikakausille.

Tuo hallitsevaa ihmishahmoa esittävä loistava kuvapatsas, jonka näkeminen täytti karaistuneen soturinkin sydämen pelolla ja levottomuudella, kuvaa sattuvalla tavalla "tämän maailman ruhtinasta". Samoin kuin eri aikakausien Jumalan seurakunnat muodostavat Kristuksen ruumiin *(Ef. 1: 22, 23)*, samoin kuvapatsaan kuvaamat maailmanvallat muodostavat Saatanan ruumiin, näiden kautta hän on koettanut toteuttaa kapinallisia aikeitaan.

Näkemänsä uni ja profeetta Danielin kautta annettu selitys tekivät kuninkaaseen vakavan vaikutuksen, niin että Jumalan pelko jonkin aikaa vaikutti hänen sydämessään. Mutta muutamien vuosien menestys täytti jälleen hänen sydämensä ylpeydellä ja sai hänet unohtamaan kiitollisuutensa elävälle Jumalalle. Pimeyden ruhtinas näytti hänelle tämän maailman loiston ja hekuman, tarjoten ne hänelle ehdolla: "Jos vaan lankeat maahan ja kumarrat minua." Kuningas myi sydämensä halpaan hintaan ja tuli välikappaleeksi pettäjän käteen pakoittamaan ihmisiä rikkomaan Jumalan käskyjä vastaan. Palkaksi Saatana tarjosi hänelle ihmisten palvonnan ja ylistyksen arvottoman roskan.

Sodassa hankkimillaan aarteilla kuningas teetti Duuran lakeudelle suuren kuvapatsaan, samanlaisen kuin hänen unessa näkemänsä oli ollut, mutta nyt kokonaan kullasta. Patsas oli valtava kooltaan ja loistavan näköinen. Se oli noin 27 metriä korkea ja lähes 3 metriä leveä, ja jumalattomaan kansaan se teki valtavan vaikutuksen. Annettiin käsky, että kaikkien kansan hallitusmiesten täytyy kokoontua kuvapatsaan vihkiäisiin ja soittimien äänen kuuluessa kumartaen rukoilla sitä. Mutta jos joku kieltäytyisi tottelemasta tätä käskyä, heitettäisiin hänet sillä hetkellä tuliseen pätsiin.

Kuninkaan antaman määräyksen takaa kuultaa selvästi esiin hänen mieltään ohjanneen kiusaajan syvällisin tarkoitus. Kysymys ei ollut vain kunnioituksen antamisesta kuninkaalle ja hänen teettämälleen kultaiselle patsaalle, vaan koko toimituksen tarkoituksena oli korottaa ihmiskäskyt Jumalan käskyjen yläpuolelle ja pakoittaa kansaa rikkomaan taivaallista lakia, joka sanoo: "Älä tee itsellesi jumalankuvaa . . .. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä." Sellainen palvonta, jota vaadittiin kultaiselle patsaalle, kuuluu vain Kaikkeuden Luojalle, eikä kellekään muulle. Jumala ei mielisty niihin, jotka palvontansa kautta korottavat jonkin itselleen jumalaksi Hänen rinnalleen. Herra on sanonut: "Älä pidä muita jumalia minun rinnallani."

Kertomus kolmen hebrealaisen nuorukaisen uskollisesta ja rohkeasta asettumisesta Jumalan lain ja kunnian puolelle tuona vaikean koetuksen hetkenä, on mitä innoittavin ja rohkaisevin esimerkki niille Jumalan lapsille, jotka jälleen pian joutuvat vastaavanlaisen koetuksen eteen. Nuo kolme nuorukaista eivät tunteneet pelkoa menetellä toisin kuin kaikki muut, vaan olivat valmiit, jos niin tarvittaisiin, astumaan kuolemaan Jumalan kunnian puolesta. Maahan kumartuneen ihmismeren keskellä he seisovat ryhdiltään yhtä suorina ja ylevinä kuin heidän edessään kohoava kultainen patsaskin. Heidän kasvoistaan ei kuvastu pienintäkään uhmaa tai ylimielisyyttä, mutta arvokas ja samalla nöyrä päättäväisyys antoi majesteetillista ylevyyttä heidän käytökseensä todistukseksi heidän sukulaisuudestaan taivaallisen Hallitsijan kanssa. Ei suostuttelut eikä uhkaukset voineet horjuttaa heidän uskoaan elävään Jumalaan ja Hänen sanaansa, vaan rohkeasti he sanoivat kuninkaalle: "Me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt." *(Dan. 3: 18.)*

Jumala osoitti ihmeellisellä tavalla kunniansa näiden kolmen nuorukaisen kautta, joiden horjumaton uskollisuus teki mahdolliseksi Jumalan voiman ilmestymisen. Tulisen pätsin hehkuvat liekit eivät voineet edes hiuskarvaa heidän päästään tuhota. Jumala kunnioitti niitä, jotka Häntä kunnioittivat ja Kristus itse oli omiensa kanssa

heidän suurimman koetuksensa hetkellä, pelastaen heidät jo niin varmalta näyttävästä tuhosta ja tehden siten nimensä tunnetuksi koko silloiselle maailmalle.

Näiden kolmen nuorukaisen kokemus on vertauskuvallinen niistä kokemuksista, joihin Jumalan uskollinen jäännös on joutuva lähitulevaisuudessa. Käskyn tultua voimaan, joka kuoleman rangaistuksen uhalla pakottaa ottamaan vastaan pedon merkin eli sunnuntain lepopäivänä, silloin Jumalan kansa on joutuva siihen tuskaiseen ahdistukseen, jota kuvataan ”Jaakobin ahdistukseksi”. Tämä aika on näyttävä heistä tulisen pätsin tulelta, joka varmasti kuluttaa heidät, mutta Jeesus on kuitenkin oleva heidän kanssaan ja pelastava heidät. Tuota koetuksen ja ahdistuksen hetkeä lähestyessämme on rohkaisevaa muistella noita kolmea uskollista nuorukaista ja heidän kokemustaan. Vaikka heidät heitettiinkin tuliseen pätsiin ei sen hehkuvat liekit polttaneet ihokarvaakaan heidän ruumiistaan. Ainoa heissä oleva palava aine, jonka ahnaat liekit nielivät, oli ne siteet, joilla heidät oli sidottu ennen pätsiin heittämistä — Babylonin siteet. ”Emmekö heittäneet kolme miestä *sidottuina* tuleen?”, huudahti hämmästynyt kuningas, joka seurasi näytelmää, ”Katso, minä näen neljä miestä kävelevän *vapaina* tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltään niinkuin Jumalan poika.” *(Dan. 3: 24, 25.)* Pätsin tuli oli heille vapautuksen tuli, se puhdisti lopullisesti heidät maailmallisista siteistä ja vapautti niistä vainoojista, jotka heidän henkeään olivat uhanneet.

Samoin on tapahtuva Jumalan jäännöskansalle. Maailma vihaa heidän vanhurskasta vaellustaan ja kuuliaisuuttaan Jumalaa kohtaan. Se tahtoo tuhota tämän harvalukuisen joukon ja siksi sen eteen kuumennetaan hehkuva pätsi. Heidän on joko kiellettävä uskonsa Jumalaan, tai astuttava hehkuviin liekkeihin, mitään kolmatta vaihtoehtoa ei ole. Ne, jotka seisovat pystyssä tämän koetuksen hetkenä heitetään liekkeihin — Jaakobin ahdistukseen —, mutta se ei ole koituva heidän tuhokseen vaan lopulliseksi ja ihanaksi vapautumiseksi maailman siteistä. Heidän on välttämätöntä joutua kulkemaan läpi puhdistavan tulen, että kulta lopullisesti kirkastuisi. Heidän elämässään ei tosin ole enää mitään tietoisia syntejä eikä synnillisiä luonteenpiirteitä, sillä ennen tätä koetuksenhetkeä he ovat puhdistaneet itsensä Karitsan veressä ja ovat tahrattomat, heijastaen Vapahtajansa luonnetta täydellisesti. Mutta heidän välttämätön asumisensa syntisen ja pahan maailmanajan keskellä vaikuttaa kuitenkin heidän mielenlaatuunsa niin paljon, ettei se ole täydellisesti vapaa sen vaikutuksesta. Siksi Jumala antaa kansansa kulkea läpi suuren ahdistuksen tulen, että tämä viimeinenkin Babylonin side palaisi poikki, viimeinenkin kiintymys tähän maailmaan katkeaisi ja sydämen täyttäisi vain yksi valtakaipuu, päästä pois täältä synnin ja tuskan maasta sinne oikeaan kotiin, missä rakastava Isä odottaa tuhlaajalastaan ja missä surut ja kyyneleet pyyhitään lopullisesti pois.

Profetian hengen sanat vahvistakoon vielä uskomme kestämään vahvana tuona suuren koetuksen hetkenä, joka kiireesti lähenee. Jumalan uskollisista lapsista on sanottu: ”Heidän hätänsä on suuri, tulisen ahjon liekit näyttävät olevan valmiina tulellaan kuluttamaan heidät mutta sulattaja on johdattava heidät ulos sulatusuunista niinkuin tulessa koetellun kullan. Jumala rakastaa sillä ajalla lapsiaan yhtä paljon ja yhtä hellästi heidän vaikeimmissakin koettelemuksissaan kuin valoisimpinakin päivinään. Mutta heille on *välttämätöntä* käydä puhdistustulen läpi, siksi että heidän *maailmallinen mielenlaatunsa* täydellisesti poistettaisiin ja Kristuksen kuva vilpittömästi kuvastuisi heistä.” — *Suuri Taistelu, s. 749.*

Babylonin mahtavan maailmanvallan syntimitan kohottua korkeuskohtaansa poisti Jumala varjeluksensa sen yltä, ja tuo kuvapatsaan kultainen pää sai väistyä hopeisen rinnan eli Meedo-Persian kaksoisvaltakunnan edestä.

Jälleen tahtoi kiusaaja käyttää apunaan ihmisten valtaa ja kunnianhimoisia luonteenpiirteitä, saadakseen edistetyksi alkamaansa kapinaa. Hänen mielessään karvastelee katkera tappio, mikä häntä Duuran lakaudella kohtasi ja hän haluaa saada hyvityksen siitä. Hänen täydellisen valtansa tiellä on pieni joukko elävän Jumalan palvelijoita, mutta jos hän voisi raivata heidät pois, silloin olisi hänen valtansa täydellinen. Erikoisesti hänen valtansa esteenä oli tinkimättömän uskollinen ja nöyrä

elävän Jumalan palvelija Daniel, jonka voimakas vaikutus kuningas Daarejavekseen suuresti esti Saatanan suunnitelmien toteuttamista. Jos hänen onnistuisi saada Daniel kieltämään Jumalansa tai muuten saisi hänet raivatuksi pois tieltään, olisi se suuri voitto hänen asialleen. Aikaisempien kokemuksiensa perusteella kiusaaja tiesi, ettei Danielin usko horjuisi jos hänet asetettaisiin olosuhteisiin, missä hänen ilman muuta vaihtoehtoa tulisi valita elämänsä ja uskonsa välillä. Daniel ei kieltäisi uskoansa julkisesti, mutta, ajatteli kiusaaja, ehkä hän lankeaisi kieltämään sen salaisesti, kun olosuhteet muovailtaisiin suotuisiksi sille. Kristuksen ja Saatanan välisessä taistelussa ei merkitse mitään kieltääkö ihminen uskonsa Kristukseen julkisesti tai salaisesti, kummassakin tapauksessa on hän myynyt sielunsa Saatanan orjuuteen. Tämän tietäen kiusaaja viritti ovelan ansan Danielin eteen, saadakseen hänet joko kieltämään uskonsa tai tuomituksi kuolemaan maallisen lain kautta.

Kuningas Daarejaves johdettiin kiusaukseen korottaa itsensä, ja tietämättömänä Danielia vastaan viritetystä ansasta, hän suostui antamaan kiellon ja lain: "Että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi kuninkaalta, se heitettäköön jalopeurain luolaan."

— *(Dan.6: 7.)*

Daniel on koetuksen edessä. Hänen on joko luovuttava jokapäiväisistä rukoushetkistään tai omasta elämästään. Lisäksi kuningas on hänen hyvä ystävänsä, joka on korottanut hänet yhdeksi valtakunnan korkeimmista virkamiehistä. Tulisiko halveksia ja loukata häntä, olemalla julkisesti tottelematon hänen käskylleen? Voisihan hän näennäisesti olla kuuliainen määräykselle silti tarvitsematta lakata rukoilemasta Jumalaa. Eihän yksikään ihminen voisi todistaa häntä kuninkaan määräyksen rikkojaksi, jos hän vain hengessään rukoilisi Jumalaa, tahi sulkeutuisi kammioonsa ,pois utelijaiden katseitten ulottuvilta rukoillakseen siellä Jumalaansa. Miksi hän ilman suoranaista pakkoa saattaisi aikaan hämmennystä ja vaarantaisi henkeään. Näin olisi Daniel saattanut ajatella, mutta hän ei tehnyt niin. Hän on tietoinen vihollistensa hankkeesta tuhota hänet, mutta hän ei muuta elämänsä suuntaa. Rukoushetkensä tullen hän laskeutuu polvilleen tavanomaiselle paikalleen yläsalin *avonaisten* ikkunoitten eteen, esittäen anomuksensa taivaan Jumalalle. Tällä menettelyllään hän ilmoitti pelottomasti, ettei millään maallisella vallalla ollut oikeutta tulla hänen ja hänen Jumalansa väliin sanomaan hänelle, ketä hänen tuli rukoilla ja ketä ei. Jalo periaatteen mies! Vielä tänä aikana hän näyttää kiitettävän esimerkin kristillisestä rohkeudesta ja uskollisuudesta. Hän ei kätkenyt kynttiläänsä vakan alle, niinkuin niin monet kristityt tänään tekevät, vaan hän antoi sen kirkkaasti loistaa, ei vaan huoneen sisälle vaan vieläpä avonaisista ikkunoista sen ulkopuolellekin, missä vakoilijat häntä tarkkasivat todistaakseen hänet syylliseksi kuolemaan.

Daniel ei kieltänyt Jeesusta ihmisten edessä, eikä Jeesus myöskään kieltänyt häntä Isänsä edessä vaan lähetti väkevän enkelinsä pelastamaan palvelijansa jalopeurain hampailta ja kääntämään hänen näennäisen tappionsa mitä ylevämmäsi voitoksi. Danielin horjumaton uskollisuus kirkasti Jumalan nimeä koko valtakunnassa, sillä kuningas, nähtyään elävän Jumalan voiman, antoi käskyn kaikille kansoille ja heimoille sanoen: "Minä olen antanut käskyn, että minun valtakuntani koko valtapiirissä vavistakoon ja peljättäköön Danielin Jumalaa. Sillä Hän on elävä Jumala ja pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä Hänen herrautensa lopu." (Dan. 6: 26.)

Mikä rohkaiseva esimerkki tämä jälleen onkaan niille, jotka tänä viimeisenä aikana joutuvat esittelemään maailmalle taivaallisia periaatteita. Valoa ei tule kätkeä ja salata vaikka se monesti tuntuisikin olevn turvallisempaa ja enemmän sopusoinnussa yleisen mielipiteen kanssa. Niiden periaatteiden seuraaminen, jotka Jumala adventtikansalle on antanut, erottaa meidät selvästi maailmasta. Mutta kuinka suuri onkaan kiusaus "sulkea ikkuna", ettei periaatteitamme nähtäisi ja niiden tähden vainottaisi. Saatana iloitsee nähdessään yhä useamman "ikkunan sulkeutuvan" Jumalan kansan keskuudessa nyt, kun koettelevimpien periaatteitemme tulisi va-

laista maailmaa näyttääkseen toteen synnin ja vanhurskauden. Mieleeni palaa nuo kaksi karttaa, jotka näytettiin sisar Whitelle. Ensimmäisessä kartassa loisti valoja hyvin tiheässä joka puolella, mutta tämä kartta poistettiin ja toinen asetettiin hänen eteensä. Siinä loisti vain muutamia harvoja valoja siellä täällä. Muu osa maailmaa oli pimeänä. Enkeli-opas, joka karttoja esitteli sanoi: ”Tämä pimeys johtuu siitä, että ihmiset ovat seuranneet omia teitään . . . He ovat kätkeneet valonsa vakan alle”. Älköön tämä luopumus tulko jatkuvaksi, vaan avatkaamme ikkunat auki, että maailma näkisi uskomme periaatteet ja voisi tehdä ratkaisunsa. Olkoon Danielin rohkea teko esimerkkinä meille oikeasta uskosta, joka vaarankin hetkellä kantaa ylhäällä Kristuksen lippua, ja joka koko maailman edessä suosittelee ihmisille sen lain periaatteita, joka on ”Pyhä, vanhurskas ja hyvä”.

Danielia vastaan suunnattu hyökkäys ei suinkaan jäänyt ainoaksi Meedo—Persian historiassa. Yhä uudelleen suuntasi kiusaaja hyökkäyksensä Jumalan kansaa kohtaan, joka keskellä hänen valtakuntaansa noudatti Jumalan lakia ja opetti vihattua totuutta. Syy sille katkeralle raivolle, mitä Saatana kaikkina aikoina on osoittanut, tulee selvästi esiin sanoista, jotka hän Haamanin välityksellä puhui Persian ja Meedian kuninkaalle Ahasverokselle: ”On yksi kansa hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän *lakinsa ovat toisenlaiset* kuin kaikkien muiden kansojen, he eivät noudata kuninkaan lakeja, eikä kuninkaan sovi jättää heitä rauhaan.” *(Ester 3: 8.)*

Aina ensimmäisen Baabelin rakentamisesta alkaen Saatanan tarkoitus on ollut saada raivatuksi pois maan päältä ne, jotka eivät taivu tottelemaan hänen lakejaan. Jokaisen epäonnistuneen yrityksensä jälkeen hänen raivonsa on ollut entistä kiihkeämpi ja uhmansa taivasta vastaan julkeampi. Loppuun saakka tulee tämä taistelu jatkumaan ja Jumalan lapset saavat taas pian tuntea ”lohikäärmeen vihaa”, kuten niin monesti ennenkin.

Valitettavasti lehtemme tila ei salli enemmän rinnastaa menneisyyden ja nykyisyyden kokemuksia tässä suuressa valtataistelussa, mutta pyydän sinua, joka luet näitä rivejä, itse tutkimaan Raamatussa esitettyjen valtakuntien ja hallitsijoiden historiaa tutkistelumme esittämällä pohjalla, sen merkitys aikamme ja lopputapahtumien tuntemiselle ei ole pieni. Jumala on antanut profetian hengen kautta erikoisen kehoituksen tällaiseen tutkisteluun, Hän sanoo: ”Lukekaa Danielin kirjaa. Tutkikaa kohta kohdalta siinä esitettyjen valtakuntien historiaa. Kiinnittäkää huomiota valtiomiehiin, hallituksiin, mahtaviin armeijoihin, ja katsokaa, mitä Jumala on tehnyt alentaakseen ihmisen ylpeyden ja painaakseen maailman loiston tomuun.” — ***Test. to Min. s. 112.***

Katso myöskin Esterin kirjan kertomusta Jumalan kansan kokemuksista Haamanin ja Mortokain aikana. Jumalan jäännöskansa tänä lopun ajalla joutuu käymään läpi saman koetuksen ja olemaan ilman lain suojaa, mutta Herra on heidän kilpensä.

Kreikan ”vaskinen” ja Rooman ”rautainen” valtakunta palvelivat samoin pettäjää hänen suuressa kapinassaan ja taistelivat Jumalan hallitusta vastaan. Kuitenkaan ei Hän, joka ”hallitsee ihmisten valtakuntaa”, sallinut minkään näistä neljästä maailmanvalloitusyrityksestä täydellisesti toteutua, eikä estää evankeliumin leviämistä. Maailmankaikkeuden oli saatava nähdä selvästi sekä Saatanan että Jumalan valtakunnan periaatteet ja luonne, siksi oli välttämätöntä, että molemmat saisivat aikaa kehittyä täyteyteensä saakka.

Molempien valtakuntien tunnus on pystytetty maan päälle, mutta miten vastakkaiset ne ovatkaan toisilleen niin maalliselta arvoltaan kuin myös hengelliseltä luonteeltaan. Loistava, suuritöinen Baabelin torni, ja koruton, veren tahraama Golgatan risti. Siinä tunnukset, joita kaikki Jumalan luomakunnassa ihmetellen katsovat. Edellinen edustaa sitä valtakuntaa, joka tahtoo olla vapaa Jumalan laista, ja jonka johtajana on hän, jonka sydäntä ohjaa ajatus: ”Minä . . . teen itseni Korkeimman vertaiseksi” *(Jes. 14: 14)*. Se tunnus symbolisoi kunniaa, järkeä ja valtaa, mitä tämä valtakunta lupaa alamaisilleen. Jälkimmäinen edustaa sitä valtakuntaa,

joka tahtoo totella Jumalan rakkauden lakia, ja jonka johtajana on Hän, "joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saalliikseensa olla Jumalan kaltainen, vaan... Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti." *(Fil. 2: 6, 8.)* Se tunnus symbolisoi itsensä uhraavaa rakkautta, nöyrää kuuliaisuutta ja epäitsekästä palvelumieltä, mikä on tunnusomainen sen valtakunnan luonteelle, jota Kristus hallitsee.

Neljän vuosituhannen ajan Saatana enkeleineen herkeämättä ponnisteli saadakseen koko ihmiskunnan täydellisen hallintansa alle. Ei mitään keinoa, minkä vain Saatana ja ihmiset saattoivat keksiä, jätetty käyttämättä. Kidutusta, murhaa, lahjuksia ja imartelua käytettiin häikäilemättömästi tuhoamaan uskoa Jumalan sanaan ja tulevaan Vapahtajaan. Monasti näytti jo siltä, kuin maa olisi tämän pettäjän vallassa, mutta niin ei kuitenkaan koskaan ollut. Vanhurskauden siemen iti aina jossakin. Milloin vuorten onkaloissa, milloin erämaan kätköissä ja maakuopissa, milloin sen viherjöivä taimi puhkesi esiin kuninkaiden palatseissa, milloin köyhien matalissa majoissa. Toisinaan sitä julistivat ylhäissyntyiset ruhtinaat, toisinaan vaatimattomat paimenet, aina sen ääni kuitenkin on kuulunut. Vankilan synkät holvit tallettivat monesti suojissaan taivaan kalliin siemenen, kun taas maanpakoon ajettujen mukana se levisi yhä laajemmille alueille. Jumala suojeli sanaansa ja lapsiansa. Ja vaikka Hänen usein täytyikin sallia kärsimysten ja koettelemusten aaltojen pyyhkiä heidän ylitseen, oli Hänen lohdutuksensa kuitenkin aina heidän kanssaan. Keskellä Saatanan hallitsemaa maailmaa vaelsivat nuo, "jotka olivat liian hyviä tähän maailmaan", tyyninä tietään eteenpäin kirkastaen Jumalaa maailmalle.

BABYLON KRISTILLISELLÄ AIKAKAUDELLA.

Kun Golgatan kummulta kaikui tuo voimakas huuto: "SE ON TÄYTETTY!", ilmaisi se koko luomakunnalle, että Jeesus, inhimillisestä luonnosta osallisena, täytti Jumalan lain korkeimman vaatimuksen — lain, joka on "Pyhä, vanhurskas ja hyvä". Silloin enkeleille selvisi täydellisenä ja kauniina Jumalan käskyjen ja hallituksen oikea luonne. He näkivät ettei se tähdännyt itsekorotukseen, kuten Saatana oli väittänyt, vaan että se kokonaisuudessaan perustui itsensä uhraavan rakkauden katoamattomille periaatteille. "Ei palveltavaksi vaan palvelemaan" ja "antamaan itsensä lunnaiksi monien puolesta", oli Jeesuksen elämän tunnus Hänen täyttäessään Isänsä lain vaatimaa vanhurskautta ihmisten hyväksi. Ihmetyksellä ja osaanotolla olivat enkelit seuranneet Jeesuksen vaatimatonta ja itsensäkieltävää elämää Hänen palvellessaan kärsivää ihmiskuntaa. Ei missään, mitä Hän teki, näkynyt omaa minää tai itsekoroituksen henkeä. Hänen elämänsä ilmaisi vain yhden suuren ja ylevän ihanteen, saada uhrautua toisten onnelliseksi tekemiseksi.

Saatanalle Golgatalta kaikunut huuto merkitsi kuolinhuutoa. Hän värisi kuullessaan sen pasunan äänen tavoin kiirivän halki hiljentyneen seudun. Hän tiesi hävinneensä taistelun, ja että pian hän saisi hengellään maksaa kaiken sen tuskan ja kurjuuden, minkä oli aikaansaattanut. Valtakunta, jonka hän oli omakseen väittänyt. otettaisiin häneltä pois ja annettaisiin takaisin sen oikealle omistajalle. Tietoisuus tästä kaikesta ei kuitenkaan täyttänyt hänen sydäntään katumuksella. Siellä ei ollut enää sijaa katumukselle ja parannukselle. Silmitön koston henki sai hänet valtaansa ja hän päätti syöstä koko maailman sellaiseen kurjuuteen, jota ei voitaisi sanoin kuvailla. Ne, jotka tunnustaisivat Jeesuksen nimeä, saisivat ensin ja eniten tuntea hänen raivoaan ja kostonhimoaan.

Ensimmäisten vuosisatojen hirvittävät vainot alkuseurakuntaa kohtaan osoittivat maailmalle, miten katkera on se koston henki, mitä Saatana tuntee Kristusta ja taivaallista totuutta kohtaan. Turhaan ei Jumalan sana sano: "VOI MAATA JA MERTA sillä Perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa." *(Ilm. 12: 12.)*

Katkerassa vihassaankaan ei hän sentään unohtanut Baabel-suunnitelmaansa, vaan saatuaan katkerimman raivonsa purettua Kristuksen seuraajiin, aloitti hän

suunnitelmiensa toteuttamisen. Nähdessään epäonnistuneensa niiden neljän maailmanvallan kautta saada evankeliumin sana tukahdetuksi ja huomattuaan, ettei hän myöskään vainon ja väkivallan kautta voisi raivata pois niitä, jotka uskoivat Jeesukseen, päätti hän koettaa toista keinoa.

Vainot lakkautettiin ja suuri pettäjä tekeytyi niiden ystäväksi, jotka hän tahtoi tuhota. Hienolla tavalla hän näytti kristityille "tämän valtakunnan loiston" sanoen: "Tämän kaiken minä annan sinulle", jos vain kuulet minua ja rakennat kanssani keskinäistä rauhaa ja sopua. Jos tahdotte voittaa maailman Kristukselle, tulee teidän panna syrjään ahdasmieliset ja tunnontarkat näkemykset totuudesta. Teidän täytyy laskeutua sille tasolle millä maailmakin on, voidaksenne nostaa sitä ylemmäksi. Ette voita mitään esittäessänne taivaan tien niin kapeana, ei kukaan voi siihen mielistyä. Älkää opettako mitään sellaista, joka loukkaa toisten vakaamusta vaan olkaa suurpiirteisempiä ja puhukaa enemmän sellaista, jonka kaikki voivat hyväksyä, niin tulette näkemään moninkertaiset tulokset työstänne.

Tämä oli kiusaus, joka ankarien vainojen ja ahdistusten jälkeen tuntui niin houkuttelevalta ja lupaavalta, että Jumalan seurakunta jo noina ensimmäisinä vuosisatoina lankesi siihen ja kadotti puhtaan oppinsa Jumalan sanasta sekä sydämensä ensirakkauden.

Näin alkoi kehittymään suuri luopumus, joka valmisti tietä Saatanan suunnitelmille perustaa uusi maailmanvalta, joka pakanallisten tapojen ja kapinallisen toimintansa verhoksi vetäisi kristillisyyden valkean vaipan, ja jota hallitsisivat hänen erikoisesti kasvattamansa maaherrat — paavit.

Profeetta Danielin kautta ennustettu "pieni sarvi" puhkesi kansainvaelluksen aikaan kymmeneen osaan jakautuneen Rooman valtakunnan keskeltä, ja Saatana, Rooman paavin kautta, ryhtyi hallitsemaan kristikuntaa tarkoituksenaan Jumalan ja Hänen lakinsa häpäiseminen ja poistaminen. (Dan. 7: 8, 25.)

"Tämä kristillisyyden ja pakanuuden välillä tapahtuneen yhtymisen seuraukseksi tuli, että 'laittomuuden ihminen' kehittyi, tuo 'vastustaja' asettui Jumalaa vastaan, niinkuin profeettain ennustukset olivat ennustaneet. Tämä tavattoman suuri, väärä uskonnonjärjestelmä on Saatanan neron mestarinäyte — esimerkki hänen Jumalan istuimelle asettumispuuhistaan hallitakseen maata oman tahtonsa mukaan." — *Suuri Taistelu s. 62,*

Kuten Saatana muinaisuudessa, Baabelin kaupngin rakennuttamisen kautta, laski perustuksen saadakseen maallisen valtajärjestelmän avulla ihmisten omattunnot valvontaansa, ja voidakseen pakottaa heidät rikkomaan Jumalan käskyjä vastaan. Samoin hän nyt Rooman kirkon ja paavinvallan kautta laski uuden perustuksen voidakseen toteuttaa suunnitelmansa tämän uskonnollisen vallan kautta. 1260 vuotta annettiin kapinoitsijalle aikaa kehittää ja toteuttaa suunnitelmiaan, sekä osoittaa maailmankaikkeudelle Jumalan käskyt syrjäyttävän hallituksensa paremmuus. Tämä oli välttämätöntä, että enkelit ja ihmiset näkisivät mitkä luonnolliset seuraukset tulisivat näkyviin jos Jumalan sanan valo otettaisiin pois ohjaamasta ihmisten elämää.

Seuraukset olivat hirvittävät. Vapaus, onni ja rauha näytti kadonneen Jumalan käskyjen mukana. Sorto, väkivalta ja kauhu täytti ihmisten sydämet ja Jumalan sanan salaaminen laski synkän pimeyden maailman ylle, joka näytti pysähdyttäneen kaiken kehityksen niin hengellisellä kuin aineellisellakin alalla. Tuon pimeyden keskellä tapahtuneet kauhunäytelmät ovat liian hirvittäviä enää palauttaa mieliimme, mutta noin 60 milj. marttyyrin veri on kerran vaativa hyvityksen tuolta vallalta ja sen kannattajilta. Raamattu ei turhaan nimitä tuota valtaa "Suureksi Babyloniksi, maan porttojen ja kauhistuksien äidiksi", joka on "juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä." *(Ilm. 17: 5, 6.)*

Saatana, paavien persoonassa, oli saanut "asettua Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala." *(Tess. 2: 4.)* Hämmästyksellä ja kauhulla saivat enkelit ja ihmiset todeta hänen lupaustensa ylevämmästä ja onnellisemmasta elämästä ja vapaudesta sisältävänkin vain mitä suurinta kurjuutta, tuskaa ja orjuutta, mikä tuhosi kaiken siveellisen kehityksen maailmassa.

Armossaan ja oikeudenmukaisuudessaan on Jumala antanut Saatanan näin kauan kehittää ja toteuttaa suunnitelmiaan, ettei kenellekään koko maailmankaikkeudessa jäisi pienintäkään epäselvyyttä hänen kapinansa aiheettomuudesta ja siitä, mikä oli hänen Luojaansa kohtaan suuntaamansa syytösten todellinen vaikutin. Niin perusteellisesti on hänen luonteensa ja tarkoituksensa, kuin myöskin hänen tekojensa hirvittävät seuraukset tuleva näkyviin, ettei kenelläkään luodulla, senjälkeen kun synti ja Saatana on tuhottu, ole enää pienintäkään myötätuntoa hänen kapinaansa kohtaan, eikä epäilystä Jumalan rajattomasta rakkaudesta luotuihinsa. Jokainen kieli ylistää silloin Jumalaa. Jokainen sydän sykkii rakkautta Häntä kohtaan ja Karitsaa kohtaan, joka lunasti langenneen ihmissuvun takaisin Jumalalle. Jokainen sydän todistaa silloin Jumalan kunniaksi: "Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi." *(Ilm. 16: 7.)*

Uskonpuhdistuksen taistellessa ihanan voiton Rooman kirkosta ja Jumalan lyhentäessä sen kautta noita "suuren ahdistuksen" päiviä, raukesivat anastajan toiveet maailman herruudesta jälleen tyhjiin. Hetkeksikään hän ei kuitenkaan luopunut suunnitelmistaan, vaan yhäti uusin keinoin toimi hän valtansa lujittamiseksi.

Koska Rooman paavin yhä vähenevä vaikutusvalta ei enää tarjonnut pettäjälle paljonkaan tukea, eikä kirkollinen arvovalta voinut enää sitoa ihmisten omiatuntoja noudattamaan vääriä oppeja, päätti Saatana jälleen kääntää vaikutuksensa koko uskontoa ja kirkkoa vastaan. Hän ryhtyi käymään julkista sotaa Raamattua vastaan, ja apunaan hän käytti sitä yhtä Euroopan johtavinta valtakuntaa, mitä hän tehokkaimmin oli käyttänyt myöskin taistelussa uskonpuhdistusta ja protestanttisuutta vastaan, nimittäin Ranskaa.

Jumala oli jo edeltä ilmoittanut, että näin tulisi tapahtumaan tulevaisuudessa. Ilmestyskirjan 11 luku antaa tarkan ja yksityiskohtaisen kuvan tapahtumista, jotka seurasivat paavin valtakauden päätyttyä. Siinä kerrotaan "kahdesta todistajasta", jotka "säkkeihin puettuina" profetoisivat 1260 päivän (vuoden) ajan. Nämä kaksi todistajaa kuvaavat Vanhan ja Uuden Testamentin kirjoituksia, ja profetian Henki selittää tätä tapahtumaa seuraavasti:

"Rooman tarkoitus oli ollut Raamatun kunnioituksen varjossa pitää se tuntemattomaan kieleen (latinaan) kätkettynä ja salata se kansalta. Tämän herruuden aikana ennustivat todistajat 'säkkeihin puettuina'. Mutta eräs toinen valta — syvyydestä nouseva peto — olisi ilmestyvä sekä käyvä vapaasti ja julkisesti sotaa Jumalan sanaa vastaan." — *Suuri Taistelu s. 328.*

Näiden kahden säkkipukuisen todistajan profetoimisen aika 1260 vuotta, päättyi siis v. 1798, ja s. White kirjoittaa edelleen:

"Siis olisi, profeetan sanojen mukaan, vähän ennen vuotta 1798 eräs valta syntyvä, jolla olisi saatanallinen alkuperä ja luonne, ja käyvä sotaa Raamattua vastaan. Ja siinä maassa, missä Jumalan kahden todistajan ääni sitten vaiennettaisiin, ilmestyisi Faraon jumalankieltäminen ja Sodoman siveettömyys. Tämä ennustus on hyvin tarkasti ja sattuvalla tavalla täyttynyt Ranskan historiassa. Vallankumouksen aikana vuonna 1793 'kuuli maailma ensi kerran joukkion miehiä, jotka olivat syntyneet ja kasvatetut sivistyneessä maassa ja jotka olivat anastaneet itsellensä oikeuden hallita yhtä Euroopan etevemmistä kansoista, kohottamaan yhdistetyt äänensä kieltämään tuota juhlallisinta totuutta, minkä ihminen voi vastaanottaa, sekä yksimielisesti hylkäävän uskon Jumalaan ja hänen palvelukseensa'. 'Ranskan kansa on ainoa maailman kansakunta, josta luotettavaa kertomusta löytyy, että se kansakuntana on nostanut kätensä julkiseen kapinaan maailmankaikkeuden Luojaa vastaan... Ranska on merkillinen maailman historiassa siitä, että se on ainoa valtio, joka lakiasäätävän kokouksen kautta on julistanut, ettei löydy mitään Jumalaa, ja missä koko pääkaupungin väestö ja suuri enemmistö muilla paikoilla, sekä miehiä että naisia tanssi ja lauloi ilosta, kun he kuulivat tämän julistetuksi'." — *Sama ss. 328, 329.*

Saatanan sota Raamattua vastaan oli julma ja häikäilemätön. Rooman kirkon kautta hän oli laskenut perustuksen tälle sodalle, opettamalla Raamattua siinä va-

lossa, joka oli tehnyt sen kansalle vastenmieliseksi ja vihattavaksi kirjaksi. Paavien ja pappien julmuus, ahneus ja epäoikeudenmukaisuus oli täyttänyt kansan mielen katkeruudella ja vihalla. He pitivät Rooman ahneutta ja julmuutta Raamatun opin oikeudenmukaisena hedelmänä, ja he tahtoivat hävittää tuon kirjan.

"Se Jumalaa kieltävä valta, joka hallitsi Ranskassa vallankumouksen ja hirmuvallan aikana, kävi sellaista sotaa Jumalaa ja Hänen ihanaa sanaansa vastaan, jota maailma ei koskaan ollut nähnyt. Kansalliskokous kielsi kansan lukemasta Jumalan sanaa. Raamatut koottiin yhteen julkisesti poltettavaksi kaikilla mahdollisilla halveksimisen merkeillä. Jumalan laki tallattiin jalkain alle. Raamatun vaatimukset poistettiin. Lepopäivä syrjäytettiin, ja sen sijasta käytettiin joka kymmenettä päivää huvituksiin ja Jumalan pilkkaamiseen... Uskomaton Ranska oli saattanut Jumalan kahden todistajan äänen vaikenemaan. Totuuden sana oli kuolleena sen kaduilla, ja ne, jotka vihasivat Jumalan lain rajoituksia ja vaatimuksia, riemuitsivat." — *Sama, s. 336.*

"Kun erehdys on huomattu yhdessä muodossa, pukee Saatana sen toiseen, ja monet ottavat sen vastaan yhtä innokkaasti kuin ensimmäisen. Kun kansa huomasi katoolisen opin olevan petosta ja Saatana ei voinut tällä keinolla saattaa sitä rikkomaan Jumalan lakia, yllytti hän sen katsomaan koko uskontoa petokseksi ja Raamattua saduksi, niin että se hylkäsi Jumalan sanan ja antautui hillittömään jumalattomuuteen." — *Sama s. 349.*

"Kun Ranska julkisesti hylkäsi Raamatun käytännön, riemuitsivat jumalattomat ihmiset ja pimeyden henget siitä, *että he olivat saavuttaneet sen päämäärän,* jota he niin kauvan olivat tavoitelleet — *valtakunnan, joka oli vapautettu Jumalan lain rajoittavista vaatimuksista.*" — *Sama, s. 350.*

Nyt oli ihmiskunnan ja koko maailmankaikkeuden edessä kuin pienoiskuva siitä, mitä ihmiset voivat tehdä erossa Jumalasta ja millaiseksi maailma olisi muodostuva Saatanan täydellisen herruuden aikana. Jumala ei ole jättänyt maailmaa tietämättömyyteen näistä seurauksista vaan suuren armonsa tähden salli Hän vastustajansa toteuttaa aikeensa, jotta historian kirjoihin jäisi pysyväisesti todistus siitä, mikä olisi seurauksena kun Jumalan laki hyljättäisiin ja Hänen armonsa Henkeä halveksittaisiin. "Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanaikojen loppukausi on tullut." *(1. Kor. 10: 11.)*

"Jumalan Henki, joka estää Saatanan julmaa valtaa, poistettiin suuressa määrin, ja se, jonka ainoana haluna on ihmisten kurjaksi tekeminen, sai toteuttaa tahtonsa. Ne, jotka olivat valinneet kapinallisen uran, saivat niittää sen hedelmät, kunnes maa täyttyi rikoksilla, jotka ovat liiaksi kauheita kuvailla. Autioiksi tehdyistä maakunnista ja raunioiksi joutuneista kaupungeista kuului hirmuinen huuto — katkerimman tuskan huuto. Ranska vapisi niinkuin se olisi ollut maanjäristyksen alaisena. Uskonnon, lain, yhteiskuntajärjestyksen, perheen, valtion ja kirkon — kaikki repi alas jumalaton käsi, joka kohotettiin Jumalan lakia vastaan." *Sama, ss. 350, 352.*

Vaino ja kosto, joka kohdistui uskontoa ja sen tunnustajia vastaan ei nyt kohdistunut Jeesuksen todellisia seuraajia kohtaan. Heidät oli jo paljon aikaisemmin surmattu tai ajettu maanpakoon Ranskasta. Hirmuisten, ns. Hugenotti-vainojen aikana oli Ranskan valtakunta tyhjentynyt Jumalan todellisista palvelijoista. Katoolinen kirkko oli lahjonut ja kiihoittanut Ranskan hallitsijat ja kansan tuhoamaan ja karkoittamaan maasta kaikki ne, jotka uskonpuhdistuksen aikana olivat liittyneet protestantteihin, ja jotka uskalsivat vastustaa paavin hirmuvaltaa, "Perttulin-yön" hirvittävä verisauna, sitä seuranneina kauhun päivineen, on mustin häpeätahra katoolisen kirkon ja Ranskan historiassa, ja vertaansa vailla oleva todiste paavinvallan oikeasta luonteesta. Noiden tuhansien Ranskan parhaimpien miesten ja naisten veri, kun heidät keskellä yötä, ilman pienintäkään edeltä annettua varoitusta, riistettiin ylös yövuoteiltaan ja mitä raaimmalla tavalla surmattiin, on syöpynyt Ranskan historiaan lähtemättömäksi todistukseksi sitä vastaan, kuten Sakariaan, Baarakin pojan veri oli syöpynyt temppelin kivitykseen Herran alttarin edessä, todistukseksi Israelin luopumusta vastaan.

Sama henki, joka kiihoitti Perttulin-yön kauhuihin ja protestanttien vainoihin, oli myöskin kiihoittamassa verisiin näytelmiin vallankumouksen aikana. Nyt vain hävitys kohtasi niitä, jotka itse olivat hävitystä kylväneet. He saivat niittää verisen kylvönsä katkeran hedelmän.

"Siitä opetuksesta, jota Rooma niin ahkerasti oli jakanut, oli kansa yltäkyllin oppinut osoittamaan julmuutta muita kohtaan. Hyvityksen päivä oli vihdoin tullut. Ne eivät olleet Jeesuksen oppilaita, joita nyt heitettiin vankeuteen ja laahattiin polttorovioille. He olivat aikoja sitten surmatut tai ajetut maanpakoon. Rooman, joka ei ollut muita säästänyt, täytyi nyt itsensä tuntea sitä kuolettavaa valtaa, jota ne harjoittivat, joita se oli kasvattanut mieltymään verisiin töihin. 'Se vainon esimerkki, jota Ranskan papisto oli osoittanut niin monena vuosisatana, tuli nyt takaisin heille erinomaisella voimalla. Pappien veri punasi mestauslavat. Kaleerit ja vankilat, jotka kerran olivat täynnä hugenotteja, olivat nyt niiden vainoojilla täytetyt... Sitten tulivat ne päivät, jolloin raain kaikista tuomioistuimista sääsi kaikista raaimmat lait jolloin ei kukaan henkilö voinut tervehtiä naapuriansa tai lukea ääneen rukouksiansa... joutumatta sen kautta siihen vaaraan, että oli tehnyt kuoleman ansaitsevan synnin... Tappokoneen terä nousi ja laski liian hitaasti murhatyötään varten. Pitkät rivit ihmisiä surmattiin karkeilla hauleilla. Porattiin reikiä ihmisillä täytettyjen proomujen pohjiin, jotka siten hukkuivat.... Pitkin Loirevirran vartta Saumurista mereen asti oli suuria varis- ja haukkaparvia, jotka ahmivat kauheaan syleilykseen yhdistyneiden alastomien ruumiiden lihaa. Ei säästetty mitään ikää eikä sukua. Sadoittain seitsemäntoista vuoden ikäisiä poikia ja tyttöjä murhasi tämä hirmuhallitus. Imeviä lapsia temmattiin äitien rinnoilta ja heitettiin keihäästä keihääseen pitkin jakobinien rivejä'." — *Sama, ss. 347, 348.*

Se turmiollinen erehdys, mikä tuotti tällaisen onnettomuuden Ranskan kansalle. oli sen suuren totuuden hylkääminen, että todellinen vapaus ja onni on yhdistetty Jumalan lain määräyksiin. "Käskyn päämäärä on rakkaus" *(1. Tim. 1: 5)* ja se suojelee jokaisen yksilöllistä vapautta, elämää ja omaisuutta. Ei voi olla mitään turvaa ja onnea siellä missä Jumalan käskyt hyljätään. Tämän totuuden salaaminen ja hävittäminen on ollut Saatanan työnä alusta alkaen. Se on hänen Babylon-suunnitelmansa ydinkohta, johon koko hänen petostoimintansa kohdistuu. Rooman kirkon kautta hän erikoisen nerokkaalla tavalla ryhtyi tähän työhön, taitavasti salaten aikeensa ihmiskunnalta, ja laskien maailman turmiollisten valheiden tuhoisan tulvan. Ranskan vallankumouksen vuosina Jumala tahtoi kuitenkin näyttää ihmiskunnalle, mitkä seuraukset tottelemattomuutta seuraisivat, ja tämän tulisi olla mitä vakavampana varoituksena ihmiskunnalle tänä lopun aikana.

"Kun Saatana vaikutti roomalaisen kirkon kautta johtaakseen tottelemattomuuteen, oli hänen välityksensä salattu, ja hänen työnsä niin naamioitu, ettei se alennus ja kurjuus, mitkä sitä seurasivat näyttäneet rikkomisen seurauksiksi. Sitä paitsi työskenteli Jumalan Hengen vaikutukset niin paljon Saatanan valtaa vastaan, että hänen aikeensa estettiin täydellisesti kypsymästä. Kansa ei tutkinut kurjuutensa syytä. Mutta vallankumouksen aikana sysäsi kansalliskokous julkisesti syrjään Jumalan lain, ja sitä seuraavan hirmuvallan aikana voi jokainen nähdä, miten syyt ja vaikutukset seuraavat toisiansa." — *Sama, s. 350.*

Sama, mikä tuli onnettoman Ranskan kohtaloksi, tulee pian koko maailman kohtaloksi. Samaa menestyksellistä suunnitelmaansa käyttäen kuin Rooman kirkon aikanakin, toimii Saatana edelleen maailmassa, johtaakseen ihmiset pois Jumalan lain kuuliaisuudesta. Hämmästyttävällä menestyksellä on hän saanut koko kristikunnan uskomaan, ettei Jumalan käskyt ole tarpeellisia ja sitovia ihmiselle. Hajanainen ja riitainen kristikunta on käsittämättömän yksimielinen Jumalan lain muuttumattomien totuuksien polkemisessa. Ja kun ihmiset hylkäävät tämän totuuden, hylkäävät he sen Alkuunpanijan. Kun he polkevat Jumalan lakia, kieltävät he Lainsäätäjän vallan.

Vakavat ovat profetian Hengen sanat: "Tahdommeko tietää, mitä siitä seuraisi, jos Jumalan laki poistettaisiin? Sitä on koettukin. Hirmuisia tapauksia tapahtui

Ranskassa, kun jumalankieltäjät saivat vallan käsiinsä. Maailma sai silloin todellisia todistuksia siitä, että kun syrjäytetään ne velvollisuudet, jotka Jumalan laki asettaa ihmisille, niin hyväksytään mitä julmin hirmuhallitus. Kun vanhurskauden mittapuu sysätään syrjään, on tie avoinna pimeyden ruhtinaalle perustaaksensa hallituksensa maan päälle." — *Sama, s. 707, 708.*

Jumalan sana todistaa, että näin tulee pian tapahtumaan. Ihmiset liittoutuvat parhaillaan saadakseen kaikki maailman kansat säätämään lain, joka syrjäyttäisi Jumalan lain arvovallan. Kun tämä tila on saavutettu, silloin on maailma syöksyvä sellaiseen kurjuuteen ja tuskaan, mitä yksikään kynä ei pysty kuvailemaan. Jumalan armon Hengen väistyessä pois pidättämästä ihmisten alhaisia intohimoja, muuttuvat he perkeleitten kaltaisiksi, eikä heidän julmuuksillaan tule olemaan määrää. Missään ei ole turvaa, eikä kukaan ole enää varma hengestään. Verityöt, väkivaltaisuudet ja kaikenlainen julmuus lyö ihmisten sydämet kauhulla, mutta mistään ei löydä lohdutusta sydämen tuskalle. Ihmiset olivat itsepintaisesti vastustaneet Jumalan armon kutsua, kunnes se murheellisena oli vetäytynyt pois. Se elämän ja rakkauden laki, jonka Jumala oli tarjonnut onnellisen ja kestävän elämän perustaksi, ei ollut miellyttänyt heitä, nyt saavat he kantaa itse valintansa seuraukset. "Voi maata, ja voi merta!" Nyt se saa nähdä ja osoittaa mitä se voi tehdä ilman Jumalaa. Nyt on tilaisuus osoittaa mitä niin suuresti ylistetty tiede, kulttuuri ja sivistys on voinut tehdä ihmiskunnan kohottamiseksi.Näyttäkööt ne, joiden päät ovat laakeriseppelein koristetut kuinka paljon heidän maallinen tietonsa ja oppineisuutensa hyödyttää heitä ja maailmaa tänä hädän aikana. He olivat itse korottaneet itsensä, etsien valtaa ja kunniaa, nyt heitä vastaan nousee petetty kansa, joka luottaen heidän viisauteen ja suureen tietoonsa, huomaakin tulleensa petetyksi. Papit ja saarnaajat, jotka kilpailemalla kilpailivat siitä, kuka voisi pitää kauniimman ja rauhoittavimman saarnan ihmisten suosion voittamiseksi, ja jotka opettivat, että Jumalan laki, joko kokonaan tai sen joltakin osalta, oli kumottu, saavat silloin kokea petetyn kansan raivoa kaikessa hirmuisuudessaan. Kuinka merkityksettömiltä silloin tuntuvatkaan heidän niin mielellään käyttämänsä lauseet: "Emme ole lain orjia", "emme tarvitse Mooseksen lakia", "me pelastumme armosta!" Enää nuo lauseet eivät tuokkaan rauhoittavaa tunnetta sydämeen, armon ylistys ei karkoitakkaan pelkoa ja kauhua rinnasta. Liian myöhään näkevät he nyt, että se laki, jonka alle he eivät armon aikana tahtoneet taipua, onkin heidän lahjomaton utomarinsa, joka osoittaa, että "synnin palkka on kuolema".

"Kauhu ja kuoppa ja paula on edessäsi, sinä maan asukas... Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut, huojuu niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse." *(Jes. 24: 17, 20.)*

Vaikka Saatana enkeleineen riemuitsikin voitosta, minkä hän oli saanut Jumalan kahden todistajan surmaamisen kautta, ei hänen valtansa ollut kuitenkaan pitkäaikainen. Raamattu oli ennustanut: "Ja ihmiset eri kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan hautaan... Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki... Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: 'Nouskaa tänne!' Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät." *(Ilm. 11: 9, 11, 12.)*

"Ranskan kansankokous hyväksyi v. 1793 sen lain, joka poisti kristillisen uskonnon ja kielsi Raamatun lukemisen. Kolme ja puoli vuotta myöhemmin laati sama lakiasäätävä kokous päätöksen, joka lakkautti mainitun lain ja antoi vapauden lukea Pyhää Raamattua. Maailma oli hämmästyksissään niistä kauheista rikoksista, jotka seurasivat Jumalan sanan hylkäämistä, ja ihmiset iloitsivat siitä, että vielä kerran voivat kääntyä Jumalan uskoon ja pitää Hänen sanansa hyveen ja siveyden perustuksena. Herra sanoo: 'Ketä olet herjannut ja häväissyt, ja ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet kohottanut silmäsi Israelin Pyhää vastaan'. 'Sentähden katso, minä saatan heidät tuntemaan — tuntemaan tällä haavaa — minun käteni ja minun voimani, ja he tulevat tietämään, että minun nimeni on Herra'. *(Jes. 37: 23. Jer. 16: 21.) — Suuri Taist. s. 353.*

Vielä ei ollut aika suuren Babylonin lopulliselle muodostumiselle. Jumala sääli ihmisten tietämättömyyttä ja heidän vaikeuttaan saada itse tutkia Hänen sanaansa, koska Raamatun käännöksiä oli vain niin niukalti ihmisten saatavissa ja koska lukutaidottomuus esti useimmat niitä lukemasta. Armossaan Herra vuodatti sanaansa "elämän Hengen", ja hämmästyttävän nopeasti se levisi kansojen käsiin. Kirjanpainotaito ja kulkuyhteydet paranivat yhä paremmiksi, lukutaito lisääntyi nopeasti ja yhä uusia raamattuseuroja perustettiin levittämään tuota Pyhää kirjaa yhä useammille kielille ja kansoille.

Aina meidän aikaamme asti on tieto ja ymmärrys vain lisääntynyt kaikilla elämän aloilla. Tuntuu siltä kuin ei olisi mitään, mitä ihminen ei pystyisi tekemään ryhtyessään siihen. Jumala on avannut ihmisen ymmärryksen käsittämään taidon. Ei kenenkään, joka asuu kristityssä maailmassa, tarvitse enää olla tietämätön Jumalan tahdosta. Raamatun sana on kaikkien ulottuvilla ja jokainen voi siitä löytää Jumalan ilmoituksen iankaikkisen elämän tiestä.

Tämän tiedon ja viisauden lisääminen on välttämätön Jumalan lunastussuunnitelmassa. Saatana oli alunperin uskotellut ihmiselle, että Jumala tahtoo salata heiltä korkeamman tiedon ja estää heitä kehittymästä viisaudessa ja ymmärryksessä. Sen, että Jumala tahtoi suojella ihmisen tiedonhalun suuntautumasta sellaiseen, mikä ei häntä hyödyttäisi eikä lisäisi hänen onneaan, leimasi Saatana Jumalan mielivaltaiseksi rajoitukseksi estää ihminen saavuttamasta sitä tiedon rikkautta, mikä Luojalla itsellään oli. Eeva lankesi etsimään kiellettyä viisautta ja siitä lähtien on ihmisluontoon kasvanut halu tutkia sitä tietoa, mistä Jumala on varoittanut ja kieltänyt

Jumala, joka tietää mihinkä ihmisten tiedonhalu lankeemuksen jälkeen olisi suuntautunut, armossaan ihmiskuntaa kohtaan on rajoittanut hänen ymmärryksensä kehittymistä lähes kuuden vuosituhannen ajan. Jos Herra olisi sallinut ihmisen vapaasti kehittyä "pahan tiedon" tutkimisessaan, olisi ihmissuku jo aikoja sitten lakannut olemasta, he olisivat jo kauan sitten tuhonneet toisensa niillä hirvittävillä hävitysaseilla, joita nyt parhaillaan vasta rakennetaan.

Kuitenkin Jumalan tänä lopun aikana on täytynyt päästää ihmisten ymmärrys vapaasti kehittymään ja antaa heidän mennä omia teitään todistukseksi siitä, ettei Jumalan rajoitus Eedenissä ollut suinkaan mielivaltainen vaan ainoastaan ihmisen parasta katsova.

Jos Jumala olisi päättänyt lunastustyönsä ennen tätä suurta tiedon ja edistyksen aikaa, olisi Saatana voinut epäonnistumisestaan syyttää Jumalaa siitä, että tämä oli estänyt ihmiset kehittymästä viisaudessa, ja että tämän vuoksi kurjuus ja sorto vallitsevat Saatanan hallitsemassa maailmassa.

Koko maailmankaikkeudelle täytyi tehdä selväksi ettei järki ja inhimillinen viisaus poistaisi sydämestä kapinan henkeä eikä toisi onnea ja rakkautta maan päälle. On näytettävä toteen, että suuren tiedon ja ylistetyn sivistyksen aikakausi on yhtä suosiollinen Saatanan julmuuksille ja petoksille kuin sille oli suuren hengellisen pimeyden aika paavikirkon aikana. Jokaisen täytyy saada nähdä, että tiede, joka korotetaan Jumalan sanan yläpuolelle, voi saada aikaan vain suurempaa vahinkoa kuin tietämättömyys, ja että se suuri tiedon aikakausi, jossa elämme, on osoittautuva yhtä tehokkaaksi valmistamaan tietä "laittomuuden ihmiselle", kuin tiedon puute sen koroittamiselle ensimmäisinä vuosisatoina.

Jumalan on sallittava Saatanan ja ihmisten toteuttaa kerskailevat suunnitelmansa näyttääkseen enkeleilleen ja toisten maailmoiden asukkaille, mitä ihmisolennot voivat tehdä erillään Hänestä. Jumalan Henki vetäytyy verkalleen pois tuomitun maailman yltä. Tuo siunaava, lävistetty käsi ei kauan enää pidätä onnettomuuksien, intohimojen ja veritöiden patoutunutta tulvaa. Jo nyt se aivankuin pursuu läpi pidättävien käsien, levittäen kauhua ja kuolemaa kaikkialle. On vain hetken kysymys, milloin se lopullisesti pyyhkäisee yli ihmiskunnan, tuoden esiin näytelmän, mitä yksikään kynä ei pysty kuvailemaan. Herra armahtakoon kansaansa tänä aikana.

"Hän ei ole tajunnut, että minä olen hänelle antanut jyvät ja viinin ja öljyn, olen kartuttanut hänelle hopeata ja myös kultaa, joka on käytetty Baalin hyväksi. Sentähden minä otan takaisin jyväni ajallansa ja viinini määräaikanansa ja tempaan pois villani ja pellavani, jonka piti peittää hänen alastomuutensa." *(Hoos. 2: 8,9)*

Protestanttisuus, joka Jumalan avulla oli taistellut jalon voiton paavikirkosta sekä lahjoittanut jälleen Raamatun kirjoitukset kansojen käsiin, ei kuitenkaan vaeltanut kauan sanan alati kirkastuvassa valossa. Uskonpuhdistus, joka niin voitokkaasti oli alkanut, ei saanut jatkua loppuun asti. Muodollisuus ja hengettömyys valtasi pian protestanttiset kirkot ,ja sensijaan, että ne olisivat puhdistaneet uskonsa ja oppinsa lopullisesti ja perusteellisesti paavikirkon harhaopeista, ne säilyttivät jumalanpalveluksessaan monia pakanallisia perinteitä ja oppeja, joilla katolinen kirkko oli juovuttanut kaikki kansat. Näin protestanttiset kirkot tulivat tilaan, josta *Uskollinen Todistaja* sanoo: "Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut... Sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalan edessä." *(Ilm. 3: 2, 3.)*

Kävi siis niin, että "tyttäret" lähtivät "portto-äitinsä" luota maailmalle, pakoon kotinsa riettauksia. Nuoruudessaan he hetken rakastivat puhtautta ja siveyttä, mutta lapsuuskodin vaikutus ja äidiltä perimänsä synnilliset luonteenpiirteet pääsivät myöhemmin hallitseviksi, ja äitinsä esimerkkiä seuraten heistä tuli porttoja maan kuninkaille. Näin siis muodostuivat protestanttiset "valtiokirkot" uskonpuhdistuksen jälkeen.

Jumalan Henki ei jättänyt kuitenkaan kokonaan näitä kirkkokuntia ennenkuin niille oli annettu vakava ja herättävä kutsu palata jälleen puhtauden ja totuuden tielle. Väkevä enkeli laskeutui alas, julistaen suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet." *(Ilm. 14: 7.)*

"Kirkkokunnat, jotka kieltäytyivät vastaanottamasta ensimmäisen enkelin sanomaa, hylkäsivät taivaasta tulleen valon. Herra oli armossaan lähettänyt heille tuon sanoman herättämään heitä näkemään todellisen maailmallisen ja luopuneen tilansa ja johtamaan heidät valmistautumaan kohdatakseen Herransa..."

"Kun kirkkokunnat torjuivat Jumalan neuvon hylkäämällä adventtisanoman, *Herra hylkäsi ne.* Ensimmäistä enkeliä seurasi toinen, joka julisti: 'Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat.' *(Ilm. 14: 8.)* — *Lun. Hist. s. 287.*

"Se suuri synti, josta Babylonia syytetään, on, että se on juovuttanut kaikki kansat haureutensa vihan viinillä. Juovuttava malja, minkä tämä portto tarjoaa maailmalle, merkitsee sitä väärää oppia, jonka se on hyväksynyt luvattoman yhteytensä tähden maailman mahtimiesten kanssa. Maailman ystävyys turmeli sen uskon, ja se puolestaan harjoitti turmiollista vaikutusta maailmaan, opettaessaan sellaisia oppeja, jotka ovat ristiriidassa Pyhän Raamatun selvien todistuksien kanssa." — *Suuri Taistelu, s. 478.*

"Minä näin, että senjälkeen kuin toinen enkeli julisti kirkkokuntien lankeemusta, ne ovat tulleet yhä turmeltuneimmiksi. Niillä on nimi, että ovat Kristuksen seuraajia, ja kuitenkin on ihan mahdotonta huomata eroa niiden ja maailman välillä... Enkeli sanoi: 'Ei mikään muu kuin vanhurskauden koko sota-asu, tee ihmistä kykeneväksi voittamaan pimeyden voimia ja pysymään voittajana. Saatana on ottanut täydellisesti haltuunsa kirkkokunnat." — *Heng.kok. ss. 303, 304.*

Nyt oli koittanut aika, jolloin Saatana ryhtyi viimeiseen tuhoisaan yritykseen maailman valloittamiseksi ja tuhoamiseksi. Hänen sallittaisiin viedä kapinansa lopulliseen päätökseen ja liittää koko ihmiskunta mukaan tähän luopumukseen. Hän tulisi yhdistämään maailman eri uskonnot ja kirkkokunnat yhdeksi suureksi "*MAAILMAN USKONTOJEN LIITOKSI*" sekä maailman kansat "*YHDISTYNEIKSI KANSAKUNNIKSI*". Nämä liitot saattavat jälleen "laittomuuden ihmisen", Rooman paavin, valtaansa, ja tämän kautta vainon tulet jälleen syttyvät Jumalan kansaa kohtaan. Profetian Hengen kautta on ilmoitettu:

"Protestanttinen maailma solmii liiton laittomuuden ihmisen kanssa, ja kirkko ja maailma tulevat olemaan turmeltuneessa yksimielisyydessä keskenään. Tällöin ratkaiseva ahdinko vyöryy yli maailman. Kirjoitukset opettavat, että paavillisuus saa takaisin menettämänsä herruuden ja että n.s. protestanttisen maailman vallanpitäjiä liehittelevät myönnytykset sytyttävät jälleen vainon tulet." — *General Conf. Bull. 13. 4. 1891.*

"Maailma on täynnä myrskyistä kuohuntaa, sotaa ja erimielisyyttä. Yhden johtajan, paavinvallan, alaisena kansa liittyy kuitenkin yhteen vastustamaan Jumalaa Hänen todistajissaan." — *Test. 7, s. 182.*

Vuoden 1844 jälkeen Saatanan erikoisena tehtävänä on ollut kaikenlaisten liittojen kautta liittää ihmiset riveihinsä ja saada heidät rikkomaan Jumalan käskyjen periaatteita vastaan. Vuosi vuodelta näiden liittojen luku on yhäti lisääntynyt ja niiden voima kasvanut, mikä on suuresti lisännyt ahdistusta ja levottomuutta maailmaan. Eri aloilla toimivat ihmiset ovat liittyneet yhteen voidakseen paremmin ajaa omia etujaan ja turvata voimakeinoin asemaansa aineellisuuden kilparadalla. Jeesuksen käsky: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", on täysin vieras näiden liittojen periaatteille. Saatanan itsekoroituksen ja omanvoitonpyynnön henki ohjaa niiden toimintaa, ja lipussa, jonka ympärille kuhunkin liittoon kuuluvat ovat kokoontuneet, luemme suurin kirjaimin kirjoitetut sanat: *"MINUN ETUNI"*.

Nämä liitot ovat Saatanan ansoja kristityille. Niiden kautta suuri pettäjä sitoo ihmisiä kimpuiksi, jotka kypsyvät poltettaviksi. Erikoisesti Jumala on varoittanut kansaansa ammatti- ja kauppiasliittoihin kuulumisesta, sillä kuuluminen niihin merkitsee koko siveyslain syrjäyttämistä. Miten on kuitenkin käsitettävissä se löysä ja myönnyttelevä kanta, joka Jumalan kansalla on tähän kysymykseen nähden? Kuka kantaa vastuuta siitä, että kansaa on opetettu katsomaan tätä kysymystä vähäarvoisena, ja että veljemme suurelta osaltaan kuuluvat näihin Saatanan järjestöihin? Syy on niissä, jotka seisovat kansamme johdossa, mutta jotka ovat ottaneet itselleen vapauden tulkita kirjoituksia oman ihmisymmärryksensä mukaan, ja joilla on kyllin rohkeutta tehdä tyhjäksi Jumalan vakavat varoitukset omilla rauhoittavilla selityksillään.

Veljet ja sisaret, Jeesuksen nimessä varoitan teitä kuulumasta näihin liittoihin. Älkää kuunnelko rauhoittavia selityksiä ja myönnytyksiä, joiden kautta Saatana koettaa vetää teidät johtamiinsa liittoihin. Älkää paetko ahdistusta tinkimällä totuudesta, sillä se johtaa varmasti siihen, että te pakenette vainoa luopumalla uskosta. Ottakaa selvä kanta Jumalan käskyjen puolella, ja vaikka joutuisittekin luopumaan työpaikastanne, ammatistanne tai liikkeistänne on se sittenkin parempi kuin luopuminen Jumalasta. Herra on jokaisen apuna, joka Häntä tottelee ja pelkää, ja Hän on luvannut auttaa kansaansa heidän ahdistuksissaan, turvaa Häneen.

Kulkaamme Herran ääntä, joka puhuu profeettansa kautta:

"Ihmiset ovat liittoutuneet vastustamaan Herraa. Ihmisten tekemät liitot tulevat jatkumaan, kunnes Kristus jättää esirukoilijan paikan armoistuimen edessä ja pukeutuu koston vaatteisiin. Kaikissa kaupungeissa Saatanan välikappaleet järjestäytyvät nopeasti Jumalan lakia vastustaviin joukkoihin ja ryhmiin. Jumalan lapsiksi tunnustautuvat ja maailman lapset ratkaisevat asenteensa näihin ryhmiin. Nyt Jumalan kansa ei saa olla heikko. Meillä ei ole varaa lakata valvomasta hetkeksikään." — *Test. 8 s. 42.*

"Ammatti- ja kauppiasliitot tulevat olemaan eräs niistä tekijöistä, jotka saattavat maan päälle sellaisen ahdistuksen ajan, jonka kaltaista ei ole ollut maailman perustamisesta asti." *Kirje 200, 1903.*

"Nämä liitot ovat viimeisten päivien merkkejä. Ihmiset sitovat itsensä kimpuiksi valmiina poltettaviksi. He saattavat olla seurakunnan jäseniä, mutta kuuluessaan näihin järjestöihin he eivät voi pitää Jumalan käskyjä, sillä niihin kuuluminen merkitsee koko siveyslain syrjäyttämistä." — *Kirje 26, 1903.*

"Jumalan lapsiksi tunnustautuvien ei tule liittyä nykyisiin eikä tuleviin työväen liittoihin. Herra kieltää sen. Eivätkö ne, jotka tutkivat profetioita huomaa ja ymmärrä, mitä on tulossa?" — *Kirje 201, 1902.*

Muutamien mielestä kuuluminen ammatti- ja kauppiasliittoihin on aivan toisarvoinen kysymys, jolla ei ole mitään tekemistä uskomme kanssa, mutta tämä on kohtalokas erehdys. Jos tunnemme suuren taistelun oikean luonteen ja Saatanan ansat, millä hän tahtoo kietoa koko ihmiskunnan mukaansa kapinaan Jumalan hallitusta vastaan, näemme silloin myöskin minkä hengen vaikutuksesta ja mille periaatteille nämä liitot ovat perustetut. Ne nojaavat kokonaisuudessaan lihan käsivarteen ja käyttävät tarkoitusperiensä toteuttamiseksi pakkoa ja väkivaltaa, mikä tuo mukanaan ahdistusta ja verenvuodatusta maailmaan. Kuuluminen näihin liittoihin todistaa meidän hyväksyvän ja kannattavan näitä väkivallan periaatteita, ja silloin kiellämme Jumalan käskyjen periaatteet, joiden päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydämestä. *(1. Tim. 1: 5)* Älkäämme antako kannatustamme sille mikä ei ole Jumalasta, vaan olkaamme rohkeita oikeuden ja totuuden puolustajia silloinkin, kun se vaatii kieltäytymistä, kärsivällisyyttä ja aineellista uhrausta.

"Älkäämme antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?" *2. Kor. 6: 14, 15.*

"Jumalan antamaa valoa tulee pitää kunniassa. Ei ainoastaan oman itsemme turvallisuuden tähden, vaan myös Jumalan seurakunnan turvallisuuden vuoksi. Niitä askeleita, joita jotkut nyt ottavat, ei Jumalan jäännös voi seurata."

"Kahden suuren voiman, hyvän ja pahan välinen taistelu pian päätetään, mutta loppuun saakka on oleva alinomaista ankaraa taistelua. Meidän tulisi nyt päättää, kuten Daniel ja hänen toverinsa päättivät, että me haluamme pysyä uskollisena periaatteille, tuli mitä tuli... He pysyivät lujina koetuksen hetkellä... Ja Jumala ei unohtanut heitä." — *Life Sketches, ss. 328, 329.*

"Antikristuksen päätös edistää taivaassa alkamaansa kapinaa jatkaa vaikutustaan tottelemattomuuden lapsissa. Heidän kateutensa ja vihansa niitä kohtaan, jotka ovat kuuliaisia neljännelle käskylle, tulee yhä katkerammaksi. Mutta Jumalan kansan ei tule kätkeä lippuaan. Heidän ei tule olla välinpitämättömiä Jumalan käskyistä eikä, voidakseen elää helposti, mennä joukon mukana pahuuteen." — *Test. 9, s. 230.*

Jumalan kansaa uhkaavat lukemattomat vaarat joka puolelta. Koko maailma Saatanan johdolla valmistautuu parhaillaan ratkaisevaan taisteluun "vaimon jälkeläisiä" vastaan, niitä, "jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus." *(Ilm. 12: 17)* Pimeyden voimat työskentelevät kuumeisella kiireellä järjestääkseen eripuraisen ja riitelevän ihmiskunnan puolueisiin ja liittoihin voidakseen siten paremmin hallita heidän ailahtelevia mieliään ja vaikeuttaa evankeliumin leviämistä. Jos tahdomme noudattaa Jumalan tahtoa ja pysyä poissa näistä liitoista ja järjestöistä, tulemme pian huomaamaan kuinka vaikea on elää kuuliaista elämää ja saada ansiomahdollisuuksia aikanamme. Jo nyt täyttyvät osittain *Ilm. 13: 17* sanat: "ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku." Kauppiasliittojen valvova käsi painaa nyt jo raskaasti jokaista, joka tahtoo harjoittaa kauppaa tai muuta teollisuusammattia. Ellei kuulu alansa järjestöihin ja maksa vuotuisia maksuja niille, joutuu pian silmälläpidon alaiseksi, ja saa ikävällä tavalla tuntea kuinka vaikeata on saada ostettua tavaraa ja raaka-aineita, sekä myydä valmistamiaan tuotteita kuluttajille. Saatana on kaiken takana, ja meitä on varoitettu profetian Hengen kautta: "Maailman kauppiaitten liitot ja yhtymät ovat ansa. Veljeni, pysykää erillänne niistä älkää olko missään tekemisessä niiden kanssa. Nämä liitot ja yhtymät tulevat pian huomattavasti vaikeuttamaan laitostemme toimintaa kaupungeissa. Varoitukseksi kuuluu: 'Pysykää poissa suurista kaupungeista. Älkää rakentako parantoloita niihin. Opettakaa kansaa lähtemään pois kaupungeista maaseudulle, mistä he voivat saada pienen maatilkun, jolle pystyttää koti itselleen ja lapsilleen." — *Ken. Konf. päivätiedot 6. 4. 1903.*

"Minulle näytettiin tämän maailman asioiden kauhea tila. Armon enkeli kokoaa siipensä ja on valmis poistumaan. Herran pidättävä voima on vetäytymäisillään pois maan päältä, ja Saatana koettaa ärsyttää uskonnollisen maailman eri päämiehiä, johtaen ihmisiä suuren pettäjän opetettaviksi, pettäjän, joka tekee työtään kai-

killa vääryyden viettelyksillä epäuskon lapsissa. Maan asukkaat jo järjestäytyvät pimeyden ruhtinaan johtamina, ja tämä on vain lopun alkua." — *Test. 8, s. 49.*

Ahdingon ajat lähenevät nopeasti. Jumalan kansan tulisi herätä tajuamaan näiden viimeisten päivien vaarat, ja läpikotaisen uudistuksen kautta puhdistaa sydämensä totuuden kuuliaisuuteen, ettei eksytysten ja koetusten seula seuloisi meitä pois iankaikkisesta elämästä. Kristillinen maailma suorittaa parhaillaan viimeisiä järjestelyjään suuren Babylonin lopulliselle muodostumiselle, ja pimeyden voimat johtavat heidän yhteyspyrkimyksiään nopeaan päätökseen. Tuloksena tästä näemme pian koko kristityn maailman nousevan taisteluun Jumalan hallitusta vastaan ja vainoavan niitä, jotka pitävät neljännen käskyn. Onko tämä aika lähellä? Sen voi jokainen nähdä niistä todisteista, jotka seuraavassa esitämme.

Ekumeeninen eli kristikunnan eri kirkkojen yhteyteen pyrkivä liike sai innoituksensa v. 1910 Edinburghissa pidetystä kansainvälisestä lähetyskonferenssista. Tämän kokouksen jälkeen piispa Charles Brent esitti protestanttisen Episkopaalikirkon kokoukselle Yhdysvalloissa, että kaikki kristilliset kirkot, jotka tunnustivat Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaksi ja Vapahtajaksi, kutsuttaisiin konferenssiin keskustelemaan uskoa ja kirkollista järjestystä koskevista asioista. Tarkoitus oli saada selville missä asioissa todellinen yksimielisyys oli olemassa niiden keskuudessa, jotka tunnustivat kristillisen uskon. Ensimmäinen ekumeeninen konferenssi pidettiin Tukholmassa v. 1925 ja täällä keskusteltiin vain käytännöllisestä kristillisestä elämästä, koska pelättiin, että puuttuminen opillisiin kysymyksiin veisi karille koko konferenssin. Osa konferenssin osanottajista kuitenkin ajatteli, että ilman kirkkojen opillisten suhteiden ja järjestysmuotojen selvittämistä ja niissä yhteisymmärrykseen pääsemisestä ei mitään todellista yhteyttä voisi syntyä. He kutsulvat kokouksen koolle Lauseneen Sveitsiin v. 1927 keskustelemaan uskoa ja kirkollista järjestystä koskevista asioista.

Lausennen kokouksessa oltiin aluksi varsin suurissa toiveissa kirkkojen yhtymisen suhteen, jopa puhuttiin jälleen yhtyneestä kirkosta pian saavutettuna todellisuutena. Erittäin merkityksellinen oli tämä kokous meille Jumalan kansana, nähdessämme siinä osittaisen täyttymisen sille profetialle, joka useita vuosikymmeniä aikaisemmin oli annettu meitä varten, että tuntisimme aikamme ja tulevat tapahtumat. Jo viime vuosisadan puolella vallitsi voimakas yhteyspyrkimyksen henki protestanttisissa piireissä ja jo silloin valvoivat kristityt näkivät mihin tämä kehitys johtaisi tulevaisuudessa. Kirjasta *"Suuri Taistelu"* luemme vakavan ennustuksen ajallemme:

"Suuren eroavaisuuden protestanttisten kirkkoyhteiskuntain opeissa pitävät monet ratkaisevana todistuksena siitä, etteivät he milloinkaan voi pakoittaa henkilöitä hyväksymään mitään määrättyä uskonmuotoa. Mutta protestanttisissa kirkkoyhdyskunnissa on jo monta vuotta vallinnut voimakas ja yhä lisääntyvä aate, jonka tarkoituksena on perustaa sellainen seura, mikä perustaisi *kaikkien hyväksymiin opinkohtiin.* Jotta tällainen seura voitaisiin aikaansaada, olisivat tietenkin sellaiset aineet poisjätettävät, joiden suhteen eivät kaikki olisi samaa mieltä, huolimatta siitä miten tärkeät ne raamatulliselta katsantokannalta olisivatkaan.

"Charles Beecher selitti eräässä saarnassaan v. 1846, 'että . . . mitä näemme läheisessä tulevaisuudessa? *Toisen yleisen kirkonkokouksen, maailmankokouksen, evankelisen liiton ja USKONTUNNUSTUKSEN KOKO MAAILMAA VARTEN!'* Kun tämä on saavutettu kiistellään täydellisestä yksimielisyydestä, josta on ainoastaan yksi askel väkivaltaan." — *ST. ss. 544, 545.*

Hämmästyttävällä tarkkuudella täyttyvät profeetalliset kirjoitukset ja voimme selvästi nähdä tapahtumien vyöryvän lopulliseen täyttymykseensä. Lausennen kokokuksessa annettiin merkittävä julkilausuma, koskien yhteistä uskontunnustusta. Lainaan "Sana"-lehdessä olleesta kirjoituksesta kohdan, joka selittää asiaa: "Tämä kokous julkaisi kutsun yhteyteen sekä julkilausuman nimeltä ‚Kirkon sanoma maailmalle' — evankeliumi ('The Church's Message to the World — the Gospel'), joka sisälsi eri kirkkojen yhteisen uskon, *eräänlaisen nykyaikaisen uskontunnustuksen, jonka kaikki kirkot voivat allekirjoittaa."* — *Sana, 19. 8. 1954.*

”Kun tämä on saavutettu kiistellään täydellisestä yksimielisyydestä,, sanoo profetian Henki. Edinburghin konferenssin aikoihin v. 1937, eri kirkkojen eroavaisuuksien suuruus alkoi selvitä ja käydä ilmeiseksi. Tämä oli seurausta vastauksista, joita oli tullut eri kirkoista, sekä sen komision perusteellisesta työstä, jolle oli annettu tehtäväksi piispa Headlamin johdolla tutkia oppia armosta. Yhteyden korostus oli kuitenkin edelleen voimakas ja nyt alkoi kiista eri oppien raamatunmukaisuudesta. Kaikissa piireissä syntyi vilkasta toimintaa, minkä seurauksena syntyi useita kirkollisia neuvostoja ja liittoja mm. Luterilaisten Kirkkojen Maailmanliitto, joka syntyi Lundissa 1947. Ekumeenisen liikkeen eri haarautumat etsivät kuitenkin voimakkaasti yhteyttä ja ne asettivat 14 miehisen komitean ajamaan tätä asiaa. Tuloksena oli *Kirkkojen Maailmanneuvoston* perustaminen Amsterdamissa v. 1948. Kuusi vuotta myöhemmin eli v. 1954 oli Kirkkojen Maailmanneuvoston toinen yleiskokous, jossa oli edustajia 54 maasta ja 179 kirkosta yhteensä toistatuhatta edustajaa. Tämä kokous pidettiin Evanstonissa elokuussa 1954. Kirkkojen Maailmanneuvoston päämääristä kirjoittaa ”Kipinä” n:o 10, 1954 mm. seuraavaa:

”Kirkkojen Maailmanneuvosto pyrkii yhtenäiskirkon muodostamiseen, mihin kuuluisivat maailman kaikki kirkkokunnat, niiden mukana Roomalaiskatolinenkin kirkko.”

Stanley Jones, joka on yksi yhteyspyrkimysten innokkaimpia esitaistelijoita, lausui muutamia vuosia sitten: ”Me emme tahdo kaikkien kirkkojen yhdistyvän. Jokainen kirkko voi pitää yksilöllisyytensä ja erikoispiirteensä, mutta kuinka me voisimme saarnata rauhaa ja yksimielisyyttä maailman valtakuntien kesken, jos emme voi keskenämme yhdistyä. Ensinnä täytyy meidän protestanttien yhdistyä, sitten saamme etsiä tietä *yhteyteen katollisten kanssa.*” — *Kotimaa, 22. 1. 1952.*

Protestanttisten kirkkojen yhtyminen on periaatteessa miltei toteutunut ja enää vain ”kiistellään täydellisestä yksimielisyydestä, josta on ainoastaan yksi askel väkivaltaan”. Tämäkin yksimielisyys löydetään helposti syrjäyttämällä Jumalan sana ja toteamalla, rovasti Muroman sanoja käyttäen:

”Oppi on ihmisestä, rakkaus Jumalasta. Opin linjalla emme milloinkaan pääse yhtenäiseen näkemykseen, rakkauden linjalla olemme kaikki yhtä Herrassa ... Meidän ei tarvitse puhua mistään erimielisyyksistä, vaan kokoontua yhteen Jumalan valtakunnan työntekijöinä.” — *Sana n:o 36, 1956.*

On myöskin helppo nähdä millä perustteella vaino ja väkivalta on helppo kohdistaa Jumalan kansaan, joka ei tahdo yhdistyä suureen Babyloniin. Heitä tullaan syyttämään Jumalan ja Hänen sanansa häpäisemisestä, kuten muinoin Jeesusta. Kuvaavaa tästä on ne sanat, jotka khra Kinnunen kirjoitti *Keskipohjanmaa*-lehdessä kirjoituksessaan ”Heräämättömön kristityn varmin tuntomerkki.” Siinä hän lausui: ”Lihan mielen mukaiset kristityt vihaavat yksimielisyyttä, jopa puhettakin yksimielisyydestä. Vieläpä väittävät häikäilemättömästi, ettei Raamattu tunne mitään kristittyjen yksimielisyys- ja yhteysajatusta. Miten karkeaa Jumalan sanan häpäisemistä onkaan tuollainen väitös!”

Adventtikansa ei tunne muuta yhteyttä kuin sen mikä tulee kuuliaisuudesta Jumalan käskyille ja Raamatun selvistä totuuksista, vain tälle perustukselle voi rakentua oikea yhteys *(Apt. 24: 14).* Saatana vihaa tätä yhteyttä ja hän valmistaa murskaavaa iskua sitä pientä jäännöstä vastaan, joka uhmaa hänen valtaansa. Oi, valmistukaamme viivyttelemättä ottamaan vastaan Jumalan Hengen vuodatusta, jonka Hän antaa voimaksi lapsilleen kestämään läpi tulevan ahdingon. Muistakaamme joka hetki, että virvoituksesta ei tule osalliseksi yksikään, joka ei heijasta luonteestaan Vapahtajamme kuvaa, ja ole pukeutunut Hänen vanhurskauteensa. Etsikäämme nyt väsymättä Hänen kirkkautensa kasvoja, kunnes itse olemme muuttuneet saman kuvan kaltaisiksi.

Ilm. 13: 11—17 on pian täyttynyttä todellisuutta. Protestanttinen Amerikka on juuri muodostamaisillaan Rooman pappisvallan kuvan, joka on johtava sunnuntailain säätämiseen ja väistämättömiin vainoihin. Meille on annettu merkki milloin tämä on tapahtuva: ”Kun Yhdysvaltain johtavat kirkkokunnat, yhtyen sellaisissa opinkohdissa, jotka heillä ovat yhteisiä, taivuttavat valtion vahvistamaan asetuk-

siansa ja tukemaan lakejansa, silloin protestanttinen Amerikka on tehnyt Rooman pappisvallan kuvan, ja siitä on väistämättömänä seurauksena eri uskolaisten rankaiseminen siviilioikeudessa.” — *Suuri Taistelu s. 545.*

Amerikan protestanttiset kirkot ajavat toimeliaasti yhteyspyrkimyksiään ja niiden vaikutus maan hallitukseen on voimakas. Kun jokunen aika sitten avasin *Kotimaa*-lehden, sattuivat silmäni suurin kirjaimin painettuun otsikkoon: ”KAIKKIEN AMERIKAN LUTERILAISTEN KIRKKOJEN YHTEENLIITTYMINEN SUUNNITTEILLA”, kirjoituksessa mainittiin seitsemän kirkkokunnan lähiaikoina yhdistyvän yhdeksi kirkoksi ja se merkitsee jälleen askelta kaiken täyttymiselle. Myöskin siitä, miten kirkot vaikuttavat Amerikan hallitukseen tukeakseen lakejaan, on olemassa jo silminnähtäviä todistuksia. *Sana*-lehdessä 27. 9. 1956 oli tästä hyvin esimerkillinen kirjoitus ja se oli otsikoitu: ”Jumalan käskyt kuuluvat kaikille.” Siinä sanottiin: ”Amerikkalaisten senaattorien Style Bidgesin ja Earle C. Clementin tekemän ehdotuksen nojalla senaatti päätti yksimielisesti, että Yhdysvallat tehostaisi maailman eri puolilla Jumalan käskyjen tarkkaa noudattamisen tarpeellisuutta.

”Päätöksessä, joka alistettiin senaatin ulkoasiainkomitean tarkistettavaksi, mainitaan, että Raamatun kymmenen käskyn noudattaminen ei ole ollut koskaan tärkeämpää elämän ja sivistyksen säilymisen kannalta kuin nyt. Kaikkien kansakuntien ja yksilöiden — kristittyjen, juutalaisten ja muhamettilaisten pitäisi saattaa Raamatun kymmenen käskyä voimaan ’inhimillisen elämän hallinnossa käytettävänä siveellisyyslakien kokoelmana’.”

Niin ylevä ja ihanteellinen kuin tällainen julkilausuma onkin, kuulemme siinä kuitenkin jo ”lohikäärmeen ääntä”. Tiedämme, että käskyt joita näin korotetaan eivät sisällä lepopäivänä Jumalan sapattia, viikon seitsemättä päivää, vaan sunnuntain, ”pedon merkin”, viikon ensimmäisen päivän. Mitä tehokkaammin näitä käskyjä korostetaan sitä voimakkaampana edistyy sunnuntailiike ja vahvistaa maan kansoja taistelemaan taivaallista arvovaltaa vastaan.

”Alamme jo kuulla lohikäärmeen ääntä. Saatanallinen voima johtaa salaa sunnuntailiikettä. Itse tuossa työssä mukana olevat miehet ovat sokeita niihin seurauksiin nähden, joihin liike lopulta johtaa.” — *Review and Herald, 1. 1. 1899.*

Rakkaat veljeni ja sisareni adventtitoivossa, elämme ratkaisevan käännekohdan rajalla. Pian maailman luopumuksen mitta on kohonnut korkeuskohtaansa ja Babylonin synnit ulottuneet taivaaseen asti. Silloin Jumala on muistava heidän rikoksensa ja antava heidän juoda kaksinverroin siitä vihan maljasta, jolla se itse on juottanut maailman. Armon Henki vetäytyy jo pois maan päältä ja emme tiedä kuinka pian taivaan pyhäkössä lausutaan nuo ratkaisevat sanat: ”Se on tapahtunut”. ”Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen”, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.” *(Ilm. 22: 11.)*

Olkoon sydämenne valtakaipuuna vain yksi ainoa ylevä päämäärä, se kokemus, joka sai apostoli Paavalin huudahtamaan: ”Ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka on rakastanut minua, ja antanut itsensä minun edestäni.” *(Gal. 2: 20.)*

Tilanpuutteen takia emme voi tässä yhteydessä katsella lähemmin tapahtumia, jotka liittyvät näytelmän viimeisiin vaiheisiin, mutta palaamme niihin siinä tutkistelussa, jossa koskettelemme sunnuntailiikkeen kehitystä ja paavinvallan uudelleen muodostumista.

Katsomme vain lopuksi minkä tunnuksen varjoon suuri pettäjä kaikki hankkeensa kätkee viimeisessä suuressa petoksessaan. Raamattu sanoo, että: ”Itse Saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi.” *2. Kor. 11: 14.)* Ei siksi ole ihme, että kaikki hänen hankkeensa ovat verhotut mitä ylevimmällä kristillisyydellä ja suloisimmilla toivekuvilla. Tässä onkin juuri hänen eksytyksensä voima, joka kietoo valtaansa miltei kaikki ihmiset.

Jeesuksen ristin, joka juuri on todisteena Jumalan lain muuttumattomasta luonteesta, Saatana on ottanut välikappaleekseen kerätäkseen maailman kansat riveihinsä ja johdattaakseen heidät halveksimaan sitä totuutta, jota Jeesus elämänsä ja

kuolemansa kautta tahtoi kirkastaa, nimittäin: "Kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto." *(Matt. 5: 18.)*

Tämän ristin ympärille kokoontuvat kaikki kirkot ja seurakunnat ja se on oleva heidän voimakkain yhdyssiteensä, ei kuitenkaan siinä mielessä kuin Jumalan tahto olisi, vaan siinä mielessä kuin on Saatanan tahto.

Tämä risti lasketaan kunnioittaen jokaisen erottavan kuilun yli sillaksi peittämään erottavat näkemykset ja tasoittamaan opillisia eroavaisuuksia. Tämä on se silta, jota myöten protestanttisuus ja katolilaisuus lyövät toisilleen veljenkättä yli sen kuilun, joka vuosisadat on erottanut ne toisistaan. Freiburgin arkkipiispa vahvistaa tämän todellisuudeksi sanoissaan: "Molemmat suuret kirkkokunnat ovat kunnioittavasti laskeneet Kristuksen suuren ristin *sen kuilun yli*, mikä erottaa ne uskonkysymyksissä toisistaan. Näin on rakennettu pyhä silta, mikä tekee meille mahdolliseksi vaikeuksitta *ojentaa veljenkäden toisillemme*. Kukaan ei tiedä, milloin tuo uudelleen yhteenliittymisen päivä koittaa." — *Christian Europe Today, s. 260.*

Sangen kuvaavaa on myöskin se uutinen, joka Review and Herald lehdestä oli lainattu *Valon Viesti* n:o 8:aan 1955. Siinä luemme seuraavaa:

"1000 milj. markkaa jättiläisristiin. — Jokin aika sitten Amerikan yhdistyneet naisyhdistykset aloittivat rahankeräyksen jättiläisristin pystyttämiseksi Bald Knob vuoren huipulle Etelä-Illinoisiin. Tästä rististä tulee 150 m korkea. Tarkoitukseen aiotaan kerätä 3 milj. dollaria, mikä tekee noin 1000 milj. markkaa. Tämän ristin tarkoitus on *yhdistää eri kristilliset liittymät yhteen*. Tämä risti on tarkoitus rakentaa niin, että sen sisään voidaan sijoittaa jumalanpalvelushuoneistoja suurimmille kristillisille tunnustussuunnille ja saada lisäksi tilaa uskonnollisille näyttelyille. Ristin huippu järjestetään näkötorniksi, josta on 7.500 engl. neliömailin laajuinen näköala joka suuntaan."

Niin — todellakin loistava paikka Saatanalle esittää jälleen ihmisille tämän valtakunnan loistoa. Parhaillaan hän esitteleekin ihmiskunnalle ihanaa taulua tuhatvuotisesta valtakunnasta, joka on alkava silloin, kun kristityt ovat yhdistyneet ja sota ja erimielisyydet heidän yksimielisyytensä tähden lakanneet. Auttakoon taivaallinen Isämme onnetonta ihmiskuntaa näkemään sen eksytyksen, johon se on joutunut, ja pelastakoon Hänen armonsa edes jonkun kalliin sielun nyt, kun ei vielä ole liian myöhäistä.

"Nyt on aika antaa viimeinen varoitus. Totuuden julistamisessa on nykyään ihmeellinen voima, mutta kuinka kauan se tulee jatkumaan? — Vain hetkisen. Nyt, jos koskaan on aika toimia." *Tod. Seur. I, s. 108.*

Ketkä ovat Kristuksen työtovereita?

"Kristuksen kaltaisuus erottuu Saatanan kaltaisuudesta yhtä selvästi kuin keskipäivä keskiyöstä. Ja vain ne, jotka elävät Kristuksen elämää, ovat Hänen työtovereitaan. Yksikin sydämessä hellitty synti, yksikin elämässä säilytetty väärä tapa turmelee koko olemuksen. Ihmisestä tulee silloin vääryyden ase."

— Aikakausien Toivo, s. 290.

"Ainoastaan silloin kun itsekkyys on kuollut ja itsekoroituksen henki on voitettu täydellisesti, kun kiitollisuus täyttää sydämen ja rakkaus kaunistaa elämän, niin silloin vasta asuu Kristus sielussamme ja meidät tunnustetaan Jumalan työtovereiksi."

— Dien. d. Evgl. ss. 435, 436.

"Lähettiläiden tulee valvoa sieluja niinkuin niiden, joiden on tehtävä heistä tili. Heidän elämänsä tulee olla raadantaa ja hengen tuskaa Kristuksen kalliin, vaikka tosin usein haavoitetun asian levätessä raskaana taakkana heidän harteillaan. Heidän tulee hyljätä maailmalliset harrastukset ja mukavuudet, ja heidän ensimmäisenä pyyntönään olkoon nykyisen totuuden edistäminen kaikilla voimillaan sekä hukkuvien sielujen pelastus."

— Heng. Kok. s. 70.

"Valitessaan miehiä ja naisia palvelukseensa Jumala ei kysy, onko heillä maallista rikkautta, oppineisuutta tai puhetaitoa. Hän kysyy: Vaeltavatko he niin nöyrinä, että minä voin opettaa heille tieni? Voinko panna sanani heidän suuhunsa? Edustavatko he minua?

Jumala voi käyttää jokaista henkilöä juuri siinä määrin, kuin Hän voi täyttää hänen sielunsa temppelin omalla Hengellään. Työ, jonka Hän hyväksyy, heijastaa Hänen omaa kuvaansa. Hänen seuraajiensa täytyy esittää maailmalle valtakirjoinaan Hänen kuolemattomien periaatteittensa katoamattomat tunnusmerkit."

— Kod. Suuri Lääk. s. 24.

"Ryhtykäämme Hänen työtovereikseen. Epäluulon ja kylmäkiskoisuuden vallitessa maailmassa tulee Kristuksen opetuslasten osoittaa sitä henkeä, joka vallitsee taivaassa.

"Puhu niinkuin Hän puhuisi ja toimi niinkuin Hän toimisi. Ilmaise aina Hänen luonteensa lempeyttä. Ilmaise sitä rakkauden runsautta, joka on kaiken Hänen oppinsa pohjana ja koko Hänen toimintansa perustana. Vaatimattomimmatkin työntekijät voivat toimiessaan yhteistyössä Kristuksen kanssa, koskettaa kieliä, joiden värähtely kuuluu maanääriin saakka ja joiden esiin loihtimat sävelet kaikuvat kautta iäisyyksien."

— Sama, s. 136.

"Kun näet, mihin vaaraan ja kurjuuteen Saatanan toiminta saattaa maailman, älä tuhlaa Jumalalta saamaasi voimaa turhiin valituksiin, vaan ryhdy työhön itsesi ja toisten hyväksi. Herää valvomaan, ja tunne taakkaa niistä, jotka joutuvat kadotukseen. Ellei heitä voiteta Kristukselle, he menettävät iankaikkisen autuuden. Ajattele, mitä heidän on mahdollista saavuttaa. Sielu, jonka Jumala on luonut ja Kristus lunastanut, on suuriarvoinen niiden mahdollisuuksien tähden, joita sillä on edessään, sille suotujen hengellisten etujen tähden ja niiden kykyjen tähden, joita se voi omata joutuessaan Jumalan sanan elvyttävän vaikutuksen alaiseksi, ja kuolemattomuuden tähden, jonka se, jos se on kuuliainen, voi saada kaiken elämän antajalta. Yksi sielu on taivaan silmissä arvokkaampi kuin kokonainen maailma omaisuuksia, taloa, maita, rahaa. Yhdenkin sielun käännyttämiseksi meidän on uhrattava varojamme äärimmäiseen saakka. Yksi Kristukselle voitettu sielu säteilee ympärilleen taivaan valoa, joka tunkee läpi siveellisen pimeyden ja pelastaa toisia sieluja.

Kun Kristus jätti ne yhdeksänkymmentäyhdeksän etsiäkseen ja pelastaakseen kadonneen lampaan, onko meillä oikeutta tehdä vähemmän? Emmekö petä meille uskottua tehtävää ja häpäise Jumalaa, ellemme työskentele ja uhraa kuten Hän uhrasi?

Antakaa varoitushuudon kaikua kautta maan. Kertokaa ihmisille, että Herran päivä on lähellä ja lähestyy kiireesti. Älkööin yksikään ihminen jääkö ilman varoitusta. Voisimme itse olla niiden sieluparkojen paikalla, jotka ovat pimeydessä. Voisimme kuulua villeihin raakalaiskansoihin. Koska juuri me olemme saaneet totuuden ennen muita, on velvollisuutemme julistaa sitä toisille."

Tod. Seur. I, ss. 112, 113.

Karjalan Kirjapaino Osakeyhtiö